

GER DE KONING

# HET HUWELIJK IN ERE

HUWELIJK EN SEKSUALITEIT IN  
HET LICHT VAN DE BIJBEL EN DE  
AANVALLEN DAAROP

Sta vast! - Deel 2



# Het Huwelijk In Ere

Huwelijk en seksualiteit in het licht van de  
Bijbel en de aanvallen daarop

Ger de Koning

Sta Vast #2

uitgeverij  
**Daniël** 

Uitgeverij: Daniël  
Webwinkel: [www.uitgeverijdaniel.nl](http://www.uitgeverijdaniel.nl)  
Bestellingen: [info@uitgeverijdaniel.nl](mailto:info@uitgeverijdaniel.nl)

ISBN: 978-90-80886-70-4 (Paperback)  
© 2019 Uitgeverij Daniël, Zwolle, NL

Omslagontwerp: Jan Paul Spoor  
Lay-out: Piet Versteeg

Niets uit deze uitgave mag – anders dan voor eigen gebruik – worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of de auteur.

Voor gebruik van teksten uit de TELOS-vertaling is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan het Nieuwe Testament in de TELOS-vertaling.

Alle rechten voorbehouden, Grace Publishing House – Veenendaal.

Voor gebruik van teksten uit de HSV is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Alle rechten voorbehouden, © Stichting HSV en Uitgeverij Jongbloed – Heerenveen.

# Tekstgebruik

## Vertalingen

Alle tekstaanhalingen uit het Nieuwe Testament komen uit de herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd. Tenzij anders is vermeld, komen de tekstaanhalingen uit het Oude Testament uit de Herziene Statenvertaling (HSV).

# Afkortingen bijbelboeken

## Oude Testament

### Thora

Gn - Genesis  
Ex - Exodus  
Lv - Leviticus  
Nm - Numeri  
Dt - Deuteronomium

## Poëtische boeken

Jb - Job  
Ps - Psalmen  
Sp - Spreuken  
Pr - Prediker  
Hl - Hooglied

### Historische boeken

Jz - Jozua  
Ri - Richteren  
Ru - Ruth  
1Sm - 1 Samuel  
2Sm - 2 Samuel  
1Kn - 1 Koningen  
2Kn - 2 Koningen  
1Kr - 1 Kronieken  
2Kr - 2 Kronieken  
Ea - Ezra  
Ne - Nehemia  
Es - Esther

## Profetische boeken

Js - Jesaja  
Jr - Jeremia  
Kl - Klaagliederen  
Ez - Ezechiël  
Dn - Daniël  
Hs - Hosea  
Jl - Joël  
Am - Amos  
Ob - Obadja  
Jn - Jona  
Mi - Micha  
Na - Nahum  
Hk - Habakuk  
Zf - Zefanja  
Hg - Haggai  
Zc - Zacharia  
Ml - Maleachi

## Nieuwe Testament

Mt - Mattheüs

Mk - Markus

Lk - Lukas

Jh - Johannes

Hd - Handelingen

Rm - Romeinen

1Ko - 1 Korinthiërs

2Ko - 2 Korinthiërs

Gl - Galaten

Ef - Efeziërs

Fp - Filippenzen

Ko - Kolossenzen

1Th - 1 Thessalonicenzen

2Th - 2 Thessalonicenzen

1Tm - 1 Timotheüs

2Tm - 2 Timotheüs

Tt - Titus

Fm - Filémon

Hb - Hebreëën

Jk - Jakobus

1Pt - 1 Petrus

2Pt - 2 Petrus

1Jh - 1 Johannes

2Jh - 2 Johannes

3Jh - 3 Johannes

Jd - Judas

Op - Openbaring





# Inhoud

<b>Tekstgebruik</b>	<b>5</b>
Vertalingen	5
<b>Afkortingen bijbelboeken</b>	<b>6</b>
Oude Testament	6
Nieuwe Testament	7
<b>Verantwoording</b>	<b>11</b>
<b>Na-christelijk Nederland</b>	<b>15</b>
Het licht maakt alles openbaar	15
Woord van God of woord van mensen	20
Zonde, wat is dat?	22
<b>Terug naar het begin</b>	<b>27</b>
De schepping van de mens	27
Adam krijgt zijn vrouw	29
De eenheid van man en vrouw in het huwelijk	30
<b>Seksualiteit in Leviticus</b>	<b>35</b>
Inleiding	35
Incest of bloedschande	37
Andere ongeoorloofde seksualiteit	39
Verbod op homoseksuele gemeenschap	40
Verbod op gemeenschap met een dier	40
Seksuele zonden	41

<b>Het huwelijk in Maleachi</b>	<b>47</b>
Inleiding	47
God is Getuige van elk huwelijk	49
Hij heeft er maar één gemaakt	51
God haat de echtscheiding	52
<b>Vroeger en nu</b>	<b>57</b>
De mens zonder God	57
Onrechtvaardigen gerechtvaardigd	60
Verheerlijk God in je lichaam	62
<b>Christus en de gemeente</b>	<b>65</b>
Opdracht voor vrouwen en voor mannen	65
Christus en de gemeente	66
<b>De wil van God</b>	<b>69</b>
Heiliging	69
<b>Een wettig gebruik van de wet</b>	<b>75</b>
De wet is van toepassing op zondaars	75
<b>Misbruik van de genade</b>	<b>77</b>
Inleiding	77
Voorbeelden van afval van het geloof	77
<b>Tot slot: Het aanbod van Gods genade</b>	<b>81</b>
<b>Andere publicaties</b>	<b>85</b>
Wil je meer weten over dit onderwerp?	85
Wil je groeien in je geloof?	85

# Verantwoording

In dit boekje wil ik ingaan op het onderwerp dat in de zogeheten Nashville-verklaring onder de aandacht is gebracht en in het nieuws is gekomen. De Nederlandse versie van deze verklaring is in januari 2019 verschenen. Het is, zoals de initiatiefnemers het verwoorden, 'een gezamenlijke verklaring over bijbelse seksualiteit'.

Er is al heel wat gezegd en geschreven over deze verklaring. Wie daarvan niet zo op de hoogte is, hoeft de zoekterm 'Nashville-verklaring' maar in te vullen en zal dat ontdekken. In dit boekje wil ik een aantal belangrijke aspecten die mijns inziens niet of nauwelijks worden gehoord, toelichten. Ik wil dat doen in het licht van de reacties op de verklaring, wat we daarvan kunnen leren. Die reacties geven een signaal af. Het is geen nieuw signaal, maar wel een signaal dat steeds scherper en indringender wordt.

Dit signaal is een waarschuwingssignaal, een sirene die oplettend maakt voor dreigend gevaar. Deze sirene moet ons er niet toe brengen de schuilkelder in te gaan, maar de Bijbel te openen. Daarin wil ik het antwoord zoeken op de vraag hoe we dit gevaar moeten duiden en wat we ertegen kunnen doen om te voorkomen dat dit gevaar ons lamlegt of overweldigt, waardoor we worden uitgeschakeld in ons getuigenis voor de Heer Jezus.

Ook wil ik wijzen op iets wat van wezenlijk belang bij dit onderwerp is, namelijk dat de relatie tussen Christus en de gemeente centraal staat in het bijbelse huwelijk en de seksualiteit daarbinnen. Dit aspect mis ik in de verklaring.

Vooraf wil ik aan de hand van een aantal teksten uit Gods Woord de waarde en het belang van huwelijk en seksualiteit aantonen. Het zijn handvatten voor hen die jong zijn in het geloof en hiernaar op zoek zijn. De Bijbel geeft duidelijke aanwijzingen over de beleving van seksualiteit binnen de band die God om het huwelijk heen heeft gelegd. Wie weet wat God daarover zegt en dat in geloof aanvaardt, is daardoor gewapend tegen de list van de duivel.

Het gaat niet om een strijd tegen mensen van vlees en bloed, maar om een strijd tegen geestelijke, demonische machten. We kunnen tegen de list van de duivel onmogelijk in eigen kracht standhouden. Dat weet God. Daarom reikt Hij ons een wapenrusting, Zijn wapenrusting, aan. Die mogen we aandoen en daardoor zullen we standhouden:

*“10 Overigens, sterkt u in [de] Heer en in de kracht van Zijn sterkte. 11 Doet de hele wapenrusting van God aan, om te kunnen standhouden tegen de list van de duivel. 12 Want onze strijd is niet tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de geestelijke [machten] van de boosheid in de hemelse [gewesten]. 13 Neemt daarom de hele wapenrusting van God op, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, na alles volbracht te hebben, stand te houden. 14 Houdt dan stand, uw lendenen omgord met [de] waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, 15 en de voeten geschoeid met [de] toerusting*

*van het evangelie van de vrede, 16 terwijl u bovenal het schild van het geloof hebt opgenomen, waarmee u al de brandende pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. 17 En neemt de helm van de behoudenis en het zwaard van de Geest, dat is [het] Woord van God, 18 terwijl u te allen tijde bidt in [de] Geest met alle gebed en smeking, en daartoe waakt met alle volharding en smeking voor alle heiligen" (Ef 6:10-18).*

Met dit citaat in gedachten vertrouw ik dit stuk toe aan Hem, van Wie geschreven staat: *"24 Die machtig is u te bewaren zonder dat u struikelt en u onberispelijk voor Zijn heerlijkheid te stellen met vreugdegejuich, 25 [de] enige God onze Heiland, door Jezus Christus onze Heer, zij heerlijkheid, majesteit, kracht en macht, vóór alle eeuwen, én nu, én tot in alle eeuwigheid!" (Jd :24-25).*

Ger de Koning,

Middelburg, maart 2019



# Na-christelijk Nederland

## Het licht maakt alles openbaar

De Nashville-verklaring heeft niet weinig stof doen opwaaien. Er is een storm van protest opgestoken. Woede en verontwaardiging zijn via allerlei kanalen in alle toonaarden geuit. Het Openbaar Ministerie is gestart met een onderzoek naar mogelijke strafbaarheid van verklaring. De media hebben uitvoerig verslag gedaan over de verklaring. De politiek heeft van zich laten horen, tot de minister-president aan toe.

Belangenorganisaties en de minister van OCW, die emancipatiezaken in haar portefeuille heeft, spreken van 'een stap terug in de tijd'. Dat is wat mager uitgedrukt, want de bedoeling van de verklaring is om helemaal terug te gaan naar het begin van de schepping, naar wat God toen heeft gezegd. Dat staat niet op de agenda van de belangenorganisaties en van de minister. En die agenda is bepalend voor het beleid dat iedereen moet kunnen zijn wie of wat hij of zij wil zijn. Het opgewaaide stof maakt duidelijk dat die agenda met nog meer inzet zal worden gevolgd en doorgedrukt.

Christenen zijn door alle opschudding misschien weer wakker geschud en weten weer in welk geestelijk klimaat ze zich als volgelingen van Christus bevinden. Het is nuttig om aan de hand van Gods Woord de effecten van dit

klimaat op onze geestelijke gezondheid na te gaan. Een geestelijke 'gezondheidscheck' kan aangeven of en in hoever we nog gezond zijn in onze kijk op wat God heeft gezegd over seksualiteit. Tegelijk wil ik nagaan hoe onze reactie op de klimaatveranderingen met in kracht toenevende vulkanische uitbarstingen zou moeten zijn. Daarbij richt ik me tot hen voor wie Gods Woord met gezag over alle dingen spreekt, ook over huwelijk en seksualiteit.

Het is onbegonnen werk om mensen die zich niet voor Gods Woord buigen, proberen te overtuigen dat het goed is om hun gedrag daaraan aan te passen. Dat is me opnieuw opgevallen toen ik luisterde naar een discussie tussen de leider van de SGP en de D66-minister van OCW die in het praatprogramma 'Aan tafel bij Jinek' zaten. Je kunt met nog zoveel verve Gods instelling van het huwelijk verdedigen: je gesprekspartner begrijpt de punten die je wilt maken eenvoudigweg niet. Hij kan dat ook niet als er geen geloof is in wat God heeft gezegd: *"Want zij die naar [het] vlees zijn, bedenken de dingen van het vlees; ... omdat wat het vlees bedenkt, vijandschap is tegen God, want het onderwerpt zich niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet"* (Rm 8:5).

Dat mensen die geen boodschap hebben aan God en aan wat Hij in Zijn Woord zegt, zo heftig op de verklaring reageren, hoeft ons daarom niet te verwonderen. De achterliggende oorzaak is, dat ze door het Woord van God in het licht komen. Dat Woord maakt openbaar wat er in hun hart en leven is, en dat willen ze niet. De Heer Jezus heeft gezegd: *"19 En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld is gekomen, en de mensen hebben de duisternis meer liefgehad dan het licht, want hun werken waren boos. 20 Want ieder die kwade*



*dingen bedrijft, haat het licht en komt niet tot het licht, opdat zijn werken niet bestraft worden" (Jh 3:19-20).*

De Heer Jezus is in volmaakte liefde naar de mens toe gekomen en komt nog steeds in volmaakte liefde naar de mens toe. Zijn liefde is en wordt echter met aanklachten beantwoord (Ps 109:4), omdat Hij ook de zonde van de mens aan het licht bracht en brengt. Wij hoeven geen andere reactie dan deze te verwachten: als wij in liefde op het verkeerde wijzen, zal dat met aanklachten worden beantwoord. Mensen die in de duisternis leven, de duisternis liefhebben en de werken van de duisternis doen, willen niets van ons horen over de kwade dingen ofwel de zonden die ze bedrijven.

Christus heeft Zich niet verdedigd tegen de lasterlijke en vuile woorden die vanwege Zijn liefde tegen en over Hem zijn gezegd. Hij heeft scheldpartijen niet met een scheldpartij beantwoord. Hij heeft zelfs niet bedreigd met de vergelding die Hij zal brengen wanneer Hij Zijn openbare heerschappij gaat uitoefenen, maar alles overgegeven aan Hem Die rechtvaardig oordeelt (1Pt 2:22-23). Als Hij door Pilatus wordt ondervraagd, snoert Hij hem niet de mond, maar antwoordt: *"Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik van de waarheid zou getuigen. Ieder die uit de waarheid is, hoort naar Mijn stem"* (Jh 19:37b).

Hebben we hier geen voorbeeld hoe wij moeten reageren op hen die de waarheid van God tegenstaan? We mogen van de waarheid getuigen als ons daarnaar wordt gevraagd (1Pt 3:14-18). Wat mij betreft, hoeven we niet massaal onze stem te verheffen. We lezen m.i. tenminste nergens dat de Heer Jezus Zijn volgelingen daartoe oproept. Waar we op

mogen rekenen, is dat we vervolgd zullen worden als we Godvruchtig in Christus Jezus willen leven (2Tm 3:12).

Een Godvruchtig leven in Christus Jezus is een leven in gemeenschap met Christus Jezus waardoor God wordt geëerd. Een dergelijk leven wordt gekenmerkt door een innerlijke houding die op God gericht is, wat blijkt uit een praktijk die Hem welgevallig is. In een dergelijk leven wordt Gods waarheid uitgeleefd. Dat levert onherroepelijk vervolging op, ook zonder dat we een woord zeggen.

Petrus zegt in zijn eerste brief tegen ons: *“Geliefden, laat de vuurgloed in uw midden die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden alsof u iets vreemds overkwam”* (1Pt 4:12). Ik denk dat we de woedende reacties op de Nashville-verklaring nog niet met een *“vuurgloed”* van vervolging kunnen vergelijken, maar de vlam is wel ontstoken en brandt aardig. Ik heb ook niet de indruk dat de vlam vanzelf zal doven of gedoofd zal worden, maar dat deze feller zal gaan branden en best wel eens een vuur kan worden.

We kunnen erop rekenen dat christenen die aan Gods Woord willen vasthouden en dat tonen door ernaar te leven beproefd zullen worden. Nu al wordt er aan gelovigen in de werksituatie naar hun standpunt over homoseksualiteit gevraagd. Is de volledige acceptatie van homoseksualiteit de nieuwe ‘tolerantiemeter’?

Wie weet, wordt er nog eens op de jaarlijkse coming-outdag aan de huizen van de straat waar we wonen uit solidariteit met de LHBT-ers de regenboogvlag gehesen. Die solidariteit kan op veel andere manieren in allerlei andere

situaties zichtbaar worden gemaakt. Zo wordt al een aantal jaren op scholen de jaarlijkse 'paarse vrijdag' gehouden. Paarse vrijdag is een dag waarop scholieren, studenten en docenten door het dragen van de kleur paars op school hun solidariteit kunnen tonen met homoseksuelen, biseksuelen, lesbiennes en transgender. In Nederland wordt de dag sinds 2010 ieder jaar op de tweede vrijdag van december gehouden. Sindsdien wordt deze dag georganiseerd door het netwerk van Gender & Sexuality Alliances (GSA) van lhbt-belangenorganisatie COC.

De wedergeboren christen zal aan dergelijke solidariteitsuitingen vanwege zijn trouw aan God en Zijn Woord niet meedoen. Wat zal hij daardoor te verdragen krijgen van medescholieren, de buurt of zijn collega's? We hoeven het niet vreemd te vinden als hij erop wordt aangesproken en afwijzende reacties te horen krijgt als hij getuigt van wat God in Zijn Woord over het huwelijk zegt. En dan druk ik me, met de kennis van sommige reacties op de verklaring, voorzichtig uit.

Dit soort dingen zijn een test van de belijdenis van het geloof op zijn echtheid. God doet dat om het daardoor zuiverder te maken. In communistische en islamitische landen doet Hij dat door vervolging. Bij ons, die in het zogenaamde vrije Westen wonen, doet Hij dat onder andere door situaties zoals die door de verklaring ontstaan. Het gaat daarbij niet om de vraag hoe ik over homoseksualiteit denk, maar hoe ik over God en Zijn Woord en Christus en Zijn verzoeningswerk denk. Daarvan mogen we bij zulke gelegenheden getuigen.

## Woord van God of woord van mensen

Een van de dingen die uit de reacties op de verklaring blijken, is dat het eens 'christelijke' Nederland in meerderheid niets meer van God en Zijn Woord wil weten en er ook niets over wil horen. God en Zijn Woord worden het zwijgen opgelegd. In het christelijke deel ervan wordt in grote delen Gods Woord gemanipuleerd of naar het rijk van de fabels verwezen. Het woord en de wil van mensen zijn de norm geworden voor het bepalen van wat volgens de Bijbel, Gods Woord, zonde is. De reacties op de verklaringen bevestigen dat Nederland een land is geworden waarin niet gezondigd kan worden. Niets is immers meer zonde.

We leven in een tijd die vol is van mensen voor wie het woord geldt dat God door Jesaja heeft gesproken:

*“Wee hun die het kwade goed noemen  
en het goede kwaad;  
die duisternis voorstellen als licht,  
en licht als duisternis;  
die bitter voorstellen als zoet  
en zoet als bitter” (Js 5:20).*

Hierbij moeten we niet vergeten dat Jesaja dit in de eerste plaats tegen Gods aardse volk Israël zegt. We kunnen dit woord daarom toepassen op de christenheid, het volk van God in deze tijd.

Om daar oog voor te hebben moeten we de nederige gezindheid van een zekere Agur hebben. Agur wordt alleen in Spreuken 30 genoemd. Daar horen we hem spreken.

Verder is hij ons onbekend. Uit de woorden die hij spreekt, leren we hem kennen als iemand die bescheiden de nederige plaats van een mens inneemt omdat hij zichzelf in de tegenwoordigheid van God weet. Hij spreekt als “de man” (Sp 30:1). Er is geen hoogdravendheid of aanmatiging bij hem aanwezig.

Agur is een wijze man, want hij is diep onder de indruk van de heilige, almachtige God en heeft een diep ontzag voor Zijn Woord. In Gods licht ziet hij zijn eigen geringheid en onbekwaamheid. Dat brengt hem tot gebed. Zijn gebed bewijst zijn afhankelijkheid van God (Sp 30:2-9).

In die gezindheid van eigen onbekwaamheid en afhankelijkheid van God bekijkt hij de wereld om zich heen. Wie zijn waarnemingen met een gelovig en onderworpen hart leest, ziet dat deze man een scherp waarnemer is. Tevens blijkt de verbluffende actualiteit van zijn waarnemingen. Met name de eerste waarnemingen die hij beschrijft en waarmee hij zijn zonen of leerlingen onderwijst (Sp 30:1), getuigen daarvan. Hij zegt:

*“11 Er is een generatie die zijn vader vervloekt  
en zijn moeder niet zegent,  
12 een generatie die rein is in zijn [eigen] ogen,  
maar van zijn vuil niet gewassen is,  
13 een generatie – wat hebben zij een hoogmoedige oogopslag –  
waarvan de wimpers opgetrokken zijn,  
14 een generatie waarvan de tanden zwaarden,  
de hoektanden messen zijn,  
om de ellendigen van de aarde  
en de armen onder de mensen te verslinden” (Sp 30:11-14).*

Elk vers van dit gedeelte begint met het Hebreeuwse woord *dor*, dat is “*generatie*”. Een generatie is een klasse van mensen die door bepaalde karaktertrekken wordt gekenmerkt. Agur merkt die karaktertrekken op bij de mensen die hem omgeven. In de vier generaties die hij beschrijft, zien we trapsgewijs een toename van verdorvenheid. Het gaat van kwaad tot erger:

1. Opstand tegen het gezag, geen respect voor de ouders (vers 11).
2. Verblindheid met betrekking tot hun eigen verdorven morele toestand en hun zondige leven (vers 12).
3. Arrogantie en hoogmoed (vers 13).
4. Agressiviteit en onderdrukking van de armen, dat zijn mensen die zich in trouw aan Gods Woord niet kunnen en willen verweren tegen het onrecht dat hun wordt aangedaan (vers 14).

### Zonde, wat is dat?

Er zijn dingen waarover christenen – daarmee bedoel ik mensen die voor God hebben erkend dat ze zondaar zijn en geloven dat de Heer Jezus in hun plaats onder het oordeel van God daarover is gestorven – van mening mogen verschillen. Dat betreft zaken waarover de Schrift in Romeinen 14:1-15:7 spreekt. Het gaat in dat gedeelte over zwakke en sterke christenen. De zwakke christen houdt zich nog aan bepaalde voorschriften van de wet. De sterke christen

weet dat hij niet meer onder de wet, maar onder de genade is. Ze worden beiden opgeroepen om elkaar te verdragen met betrekking tot de verschillen die zij in hun geloofsleven hebben. We kunnen dit toepassen op het wel of niet ondertekenen van de Nashville-verklaring.

Er zijn ook dingen waarover wedergeboren christenen niet van mening mogen en zullen verschillen. Dat betreft zaken die in de Schrift 'zonden' worden genoemd. Wat zonde is, staat in 1 Johannes 3: *"Ieder die de zonde doet, doet ook de weteloosheid; en de zonde is de wetteloosheid"* (1Jh 3:4).

Johannes spreekt hier over het doen van *"de zonde"* en *"de wetteloosheid"*. Hij heeft het over *"ieder die de zonde doet"*. 'Doet' gaat hier niet over iemand die eens een keer zondigt, maar iemand die de zonde als levenshouding heeft. Hij doet het constant, zondigen is de aard van zijn leven. De oorzaak is zijn wetteloosheid, dat wil zeggen dat hij geen rekening houdt met enig gezag. Wetteloosheid gaat veel verder dan overtreding van de wet van God. Als wetteloosheid beperkt was tot het overtreden van de wet, zou zonde beperkt zijn tot de periode van de wet. Maar ook voordat de wet er was, was er zonde in de wereld (Rm 5:13a).

De losgebarsten reacties op de verklaring komen voort uit een verkeerde opvatting over wat zonde is. God bepaalt wat zonde is. Wie zichzelf als zondaar voor God ziet, beseft dat hij dingen heeft gedaan die God moet straffen. Er zijn mensen die zeggen in God te geloven, maar zonde geen zonde noemen. God is liefde, zeggen zij. Om deze reden beweren zij dat alle liefde bij God vandaan komt.

Jazeker, "God is liefde" (1Jh 4:8,16). Dat blijkt wel duidelijk uit het feit dat Hij Zijn eniggeboren Zoon Jezus Christus heeft gegeven om in de plaats van berouwvolle zondaars de zondaarsdood te sterven. Tegelijk zien we daarin dat God ook "licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is" (1Jh 1:5). En dat wordt vaak vergeten. Christus stierf de dood omdat Hij de zonden van schuldbevuste en schuld-belijdende mensen op Zich nam en daarover Gods oordeel onderging. Hij ontving in hun plaats het loon van de zonde, dat is de dood, om hun de genadegave van het eeuwige leven te kunnen geven (Rm 6:23).

Wie gelooft dat God licht en liefde is, heeft de Goddelijke natuur ontvangen (2Pt 2:4). Tegen allen die deze natuur van de wedergeboorte door bekering en geloof hebben ontvangen, zegt Gods Woord: "3 Maar laat hoererij en alle onreinheid of hebzucht onder u zelfs niet genoemd worden, zoals het heiligen past, 4 alsook oneerbaarheid, en zotte praat of lichtzinnige taal, die niet gepast zijn, maar veeleer dankzegging. 5 Want dit weet en erkent u, dat geen hoereerder, onreine of hebzuchtige, dat is een afgodendienaar, erfdeel heeft in het koninkrijk van Christus en van God. 6 Laat niemand u bedriegen met zinloze woorden; want om deze dingen komt de toorn van God over de zonen van de ongehoorzaamheid. 7 Weest dus hun mededeelgenoten niet; 8 want vroeger was u duisternis, maar nu bent u licht in [de] Heer; wandelt als kinderen van het licht" (Ef 5:3-8).

Hier zien we dat alles wordt afgemeten aan Wie God is. Gelovigen behoren te wandelen als kinderen van God in liefde (Ef 5:1-2), en als heiligen behoren ze te wandelen in het licht (Ef 5:3-21). De dingen die in het Schriftgedeelte worden genoemd, passen niet bij liefde en bij licht. De gelovige hoort geen din-



gen te doen “*die niet gepast zijn*” (vers 4). Deze dingen passen niet bij de natuur van God, want God is licht en God is liefde.



# Terug naar het begin

## De schepping van de mens

Wie door belijdenis van zijn zonden en geloof in het werk van Christus op het kruis met God verzoend is, gelooft God op Zijn Woord. Dat geldt voor alles wat God in Zijn Woord zegt. We kunnen bijvoorbeeld denken aan de schepping, de zondeval, het offer voor de zonde, de vergeving en de verlossing.

In verband met wat ons nu bezighoudt, gaan we kijken naar een aantal uitspraken van God in Zijn Woord over de relatie van man en vrouw in het huwelijk en de seksualiteit die daarbinnen genoten mag worden. Ik citeer steeds de betreffende verzen en voeg daaraan een kort commentaar toe. Het is van belang steeds goed naar God te luisteren, dat wil zeggen aandachtig te lezen.

Deze Schriftplaatsen citeer ik niet om daarmee iemand die worstelt met bepaalde gevoelens te veroordelen. Het gaat me erom dat we opnieuw naar de basis gaan die God heeft gelegd. De zonde, die in de wereld is gekomen, heeft de bedoeling van God met huwelijk en seksualiteit zwaar verminkt, ja, zelfs onherkenbaar gemaakt. Dit geldt voor alle relaties. God geeft aan hoe we, op welk terrein ook, toch tot Zijn eer kunnen leven. Dat is door te belijden dat we zondaars zijn en te geloven in de Heer Jezus Die voor berouwvolle zondaars is gestorven. Ook dan kunnen we nog

zondigen. En ook dan blijft God bereid te vergeven als we met belijdenis tot Hem komen (1Jh 1:9).

We gaan kijken naar de basis die God heeft gelegd, naar Zijn origineel. Dat is het volmaakte, ongeschonden model, waarmee alle volgende modellen moeten worden vergeleken. In Genesis 1 staat als volmaakt, ongeschonden model hoe en met welk doel God de mens heeft geschapen: “26 En God zei: *Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!* 27 En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen” (Gn 1:26-27).

De schepping van de mens wordt op een speciale manier ingeleid en op een speciale manier toegelicht. De speciale inleiding horen we in de woorden “*laten Wij mensen maken*”. Het woord “*Wij*” wijst erop dat God drie-enig is. Dit wil zeggen dat er in de Godheid overleg heeft plaatsgevonden.

De speciale toelichting is dat God de mens schiep “*naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis*”. In de woorden “*Ons*” en “*Onze*” zien we opnieuw dat God drie-enig is. Nu zegt God dat Hij de mens maakt naar Zijn *beeld*. Dit geeft aan dat God aan de mens de positie van hoofd van de schepping geeft: hij is daarin Gods vertegenwoordiger. De *gelijkenis* van God komt tot uiting in het handelen van de mens: hij handelt met inzicht in de schepping.

God schiep de mens “*mannelijk en vrouwelijk*”. Er is, om zo te zeggen, een mannelijke en een vrouwelijke variant van

de mens. God heeft één mens geschapen, waarbij die mens als het ware een twee-eenheid is. Dit is het grondplan van God. Elke afwijking daarvan in welke richting ook veroorzaakt op zijn minst problemen en op zijn ergst de totale verwoesting van de mens.

### Adam krijgt zijn vrouw

In Genesis 2 lezen we over de vorming van Eva en waarom Adam Eva krijgt: *“18 Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als [iemand] tegenover hem. 19 De HEERE God vormde uit de aardbodem alle dieren van het veld en alle vogels in de lucht, en bracht die bij Adam, om te zien hoe hij ze noemen zou; en zoals Adam elk levend wezen noemen zou, zo zou zijn naam zijn. 20 Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als [iemand] tegenover hem. 21 Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees. 22 En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam” (Gn 2:18-22).*

Voordat Adam het gemis van een vrouw voelt (vers 20b), heeft God al het voornemen uitgesproken hem die te geven (vers 18). Hij geeft haar als zijn *“hulp”*. Dit is geen geringschattende uitdrukking voor de vrouw, zoals wij soms spreken over een ‘hulpje’. God Zelf wordt de *“Hulp”* van Zijn volk genoemd (Ps 33:20; 70:6; 115:9). Dat de vrouw

is “als [iemand] tegenover hem”, wil zeggen dat ook zij naar Gods beeld is geschapen (Gn 1:27).

Dan gaat God Adam zijn vrouw geven. Dat doet Hij niet door Eva net als Adam uit het stof van de aarde te formeren. Dan zou zij onafhankelijk van Adam zijn. Hij vormt Eva uit Adam. Hij vormt haar niet uit zijn hoofd, want zij is niet zijn meerdere. Hij vormt haar ook niet uit zijn voeten, want zij is niet zijn slavin. Hij vormt haar uit zijn zijde. Daardoor is zij iemand die gelijkwaardig is en naast hem staat. Zij is zijn “tegenover”, zoals er letterlijk staat.

Om Adam zijn vrouw te kunnen geven brengt God hem in een diepe slaap, een doodsslaap. We hebben hier een prachtig beeld van de wijze waarop de Heer Jezus de gemeente als Zijn vrouw heeft gekregen: dat is door Zijn dood aan het kruis (Ef 5:25).

Door Adam eerst te formeren en daarna Eva stelt God de rangorde vast die Hij in het huwelijk gehandhaafd wil zien. Hiermee bepaalt Hij dat de man het hoofd van de schepping is en ook van de vrouw (1Ko 11:8-9; 1Tm 2:11-13).

### **De eenheid van man en vrouw in het huwelijk**

Tussen de man en de vrouw zijn er niet alleen verschillen, zij vormen ook een eenheid. Het is, zoals hierboven al is gezegd, dat God één mens heeft geschapen, met, om zo te zeggen, een mannelijke en vrouwelijke variant. De mens is als het ware een twee-eenheid is. De verschillen die er tussen hen zijn, maken hen tot een eenheid, tot de complete

mens. Dat lezen we in Genesis 2. Hier vinden we het volmaakte, ongeschonden model van het huwelijk. Dit is het grondplan van God. Elke afwijking daarvan in welke richting ook veroorzaakt chaos in de samenleving.

*“23 Toen zei Adam:*

*Deze is ditmaal*

*been van mijn beenderen,*

*en vlees van mijn vlees!*

*Deze zal mannin genoemd worden,*

*want uit de man*

*is zij genomen.*

*24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten*

*en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees*

*zijn. 25 En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw,*

*maar zij schaamden zich niet” (Gn 2:23-25).*

We horen hier dat Adam zijn vrouw herkent als uit hem genomen en aan hem gegeven. De conclusie van dit handelen van God wordt in vers 24 gegeven, wat wordt aangeduid met het woord “*daarom*” aan het begin van het vers. De woorden van de Schrift zijn niet voor een andere uitleg vatbaar. God stelt het monogame huwelijk in tussen één man en één vrouw.

De Heer Jezus verwijst naar dit vers als de farizeeën bij Hem komen met een vraag over echtscheiding. Hun vraag is bedoeld als een val om Hem erin te laten lopen. De Heer verwijst hen direct naar het Woord van God. Hij vraagt hun of ze niet hebben gelezen hoe God het in het begin heeft gemaakt.

Zonder op hun antwoord, te wachten, citeert Hij Zelf het Woord van God volledig: “3 En <de> farizeeën kwamen bij Hem om Hem te verzoeken en zeiden: Is het een man geoorloofd zijn vrouw te verstoten om iedere reden? 4 Hij antwoordde echter en zei: Hebt u niet gelezen dat Hij Die hen heeft geschapen, hen van [het] begin af als man en vrouw heeft gemaakt 5 en gezegd heeft: ‘Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn?’ 6 Dus zijn zij niet meer twee maar één vlees. Wat dan God heeft samengevoegd, laat een mens dat niet scheiden” (Mt 19:3-6).

Tevens geeft Hij als de volmaakte Uitlegger de onomstotelijke verklaring van het vers dat Hij heeft geciteerd: “Wat dan God heeft samengevoegd.” Hij voegt daaraan de conclusie “laat een mens dat niet scheiden” toe. Hij laat er geen twijfel over bestaan dat het huwelijk twee mensen, een man en een vrouw, tot een volkomen eenheid vormt. Zo heeft God het gemaakt. Dit is de duidelijke uitleg. Zijn even duidelijke conclusie is: laat de mens het niet in zijn hoofd halen die door God gemaakte eenheid te scheiden! God haat de echtscheiding (MI 2:16).

Er staat “*wat God heeft samengevoegd*” en niet ‘*wie God heeft samengevoegd*’. Dit ziet op de instelling van het huwelijk als zodanig. Het geldt voor elk huwelijk, ongeacht of een man en een vrouw dit huwelijk eigenwillig, zonder God erbij te betrekken, zijn aangegaan, of dat ze God er wel bij hebben betrokken. De twee mensen, man en vrouw, die door de band van het huwelijk zijn samengevoegd, kunnen zich nooit van die band ontdoen. Het is een band die God om hen beiden heen gelegd heeft en die niet verbroken mag worden.



Wat God "*van [het] begin af*" heeft ingesteld, stelt tevens vast dat hoererijs onder geen enkele voorwaarde geoorloofd is: "*<Of> weet u niet, dat wie een hoer aanhangt, één lichaam [met haar] is? 'Want die twee', zegt Hij, 'zullen tot één vlees zijn'*" (1Ko 6:16). Deze instelling van het huwelijk door God ontmaskert elke andere samenlevingsvorm die een mens bedenkt als leugen.

Het is ermee als met het verslag dat God in Genesis 1 van de schepping geeft. Dat verslag ontmaskert elke afwijkende ontstaanstheorie van het heelal als leugen. Het is trouwens opvallend hoezeer het geloof in God als de Bedenker van het huwelijk is verbonden aan het geloof in God als de Schepper van alle dingen. We zullen dat zien als we naar Romeinen 1 kijken.



# Seksualiteit in Leviticus

## Inleiding

Leviticus is het boek van gemeenschap met God en van gemeenschap van de leden van Gods volk met elkaar. Gemeenschap is 'deelhebberschap', ofwel deelhebben aan hetzelfde. In Leviticus gaat het om gemeenschap van Gods aardse volk met God. Onze gemeenschap als leden van Gods hemelse volk, de gemeente, is met de Vader en de Zoon (1Jh 1:3). Met de Vader delen we wat we in de Zoon hebben ontvangen en van de Zoon hebben gezien. Met de Zoon delen we wat we van de Vader mogen kennen.

Iemand kan alleen onder Gods eigen voorwaarden gemeenschap met Hem hebben. Zo kan God alleen gemeenschap hebben met een heilig volk, een volk dat voor Hem apart is gezet. Onreinheid, zonde, mag daarin geen plaats hebben. We vinden in de Bijbel dan ook geen boek waarin zoveel woorden voorkomen die gevormd worden met de woorden 'heilig' en 'rein' (of 'onrein') als het boek Leviticus: het woord 'heilig' komt ongeveer 150 keer voor, het woord 'rein' 76 keer en het woord 'onrein' ongeveer 142 keer.

Met het oog op de heiligheid van Zijn volk heeft God ook regels gegeven voor de beleving van seksualiteit. Een aantal van die regels staat in Leviticus 18 en 20. Die regels betreffen hoofdzakelijk ongeoorloofde seksuele verbindingen of handelingen. God geeft daarvan een gedetailleerde

opsomming. Hij wil dat Zijn volk zich ook hierin heilig gedraagt, dat wil zeggen als een volk waarmee Hij gemeenschap kan hebben.

In Leviticus 20 lezen we veel wat we ook in Leviticus 18 lezen. Het onderscheid is dat in Leviticus 18 God als de 'HEERE' op de voorgrond staat, terwijl Leviticus 20 de nadruk legt op Gods heiligheid. Dat God er zo uitvoerig aandacht aan besteedt, betekent dat Hij Zijn volk tot deze dingen in staat acht. Hij is de Formeerder van de mens, ook van de mannelijke en vrouwelijke geslachtsdelen. Hij heeft daarbij bepaald dat ze binnen het door Hem ingestelde huwelijk hun bijzondere functie hebben. Elk ander gebruik is misbruik.

Dat wij als leden van de gemeente niet onder de wet zijn, maar onder de genade (Rm 6:14), betekent niet dat deze dingen niet voor ons gelden. Tijdens een bespreking in Jeruzalem, net na het ontstaan van het christendom, hebben *"de broeders, de apostelen en oudsten"* een brief laten uitgaan naar *"de broeders uit de volken"*. Daarin schrijven zij: *"28 Want de Heilige Geest en wij hebben besloten u geen grotere last op te leggen dan deze noodzakelijke dingen: 29 u te onthouden van wat aan de afgoden is geofferd, van [het] bloed, van [het] verstikte en van [de] hoererij. Als u zich daarvoor in acht neemt, zult u wél doen. Vaarwel!"* (Hd 15:28-29).

De last die de volken wordt opgelegd, is niet het juk van de wet dat niemand kan dragen (Hd 15:10), maar de voor iedereen algemeen geldende geboden. Deze dingen worden in de brief *"deze noodzakelijke dingen"* (vers 28) genoemd.

Het zijn 'noodzakelijke dingen' omdat ze te maken hebben met:

1. De relatie van trouw aan God aan Wie alleen geofferd mag worden (tegenover wat aan de afgoden is geofferd).
2. De erkenning van Zijn exclusieve recht op het leven (tegenover eten van bloed of het verstikte – daarin is het bloed nog aanwezig).
3. De absolute trouw in de relatie tot de naaste in de meest intieme vorm, die van het huwelijk (tegenover hoererij).

Wie zich in die noodzakelijke dingen in acht neemt, waaronder dus hoererij, doet wél. Het rekening houden met deze dingen is een weldaad voor het geestelijk leven. Ze besluiten de brief met de wensgroet dat het hun wél zal gaan.

Nu terug naar Leviticus. Ik citeer de gedeelten die in Leviticus 18 en 20 staan en vul die aan met een kort commentaar.

### **Incest of bloedschande**

*"6 Niemand mag tot welke bloedverwant van zijn [eigen] familie dan ook naderen om de schaamdelen te ontbloten. Ik ben de HEERE. 7 U mag de schaamte van uw vader, namelijk de schaamdelen van uw moeder, niet ontbloten. Zij is uw moeder, u mag haar schaamdelen niet ontbloten. 8 U mag de schaamdelen van de vrouw van uw vader niet ontbloten. Het is de schaamte van uw vader. 9 De schaamdelen van uw zuster, de dochter van uw vader of de dochter van uw moeder, [of ze nu in dit] gezin of*

daarbuiten geboren is, hun schaamdelen mag u niet ontbloten. 10 De schaamdelen van de dochter van uw zoon of van de dochter van uw dochter, hun schaamdelen mag u niet ontbloten, want zij zijn uw schaamte. 11 De schaamdelen van de dochter van de vrouw van uw vader, die bij uw vader geboren is – zij is uw zuster – haar schaamdelen mag u niet ontbloten. 12 U mag de schaamdelen van de zuster van uw vader niet ontbloten. Zij is een bloedverwante van uw vader. 13 U mag de schaamdelen van de zuster van uw moeder niet ontbloten, want zij is een bloedverwante van uw moeder. 14 U mag de schaamte van de broer van uw vader niet ontbloten. U mag niet tot zijn vrouw naderen, zij is uw tante. 15 U mag de schaamdelen van uw schoondochter niet ontbloten. Zij is de vrouw van uw zoon, u mag haar schaamdelen niet ontbloten. 16 U mag de schaamdelen van de vrouw van uw broer niet ontbloten. Het is de schaamte van uw broer” (Lv 18:6-16).

De dingen die in deze verzen worden genoemd, zijn bloedschande of handelingen van incest. Ze druisen in tegen Gods oorspronkelijke bedoeling met huwelijk en seksualiteit. Dit moet vanzelfsprekend zijn voor Gods volk. Je veronderstelt ze in de wereld en niet onder het volk van God. Dat God al deze waarschuwingen toch tot Zijn volk richt, bewijst hoe nodig het is, omdat ook Zijn volk tot deze zonden in staat is. God stelt het kwaad voor in zijn afschuwelijkste vormen. Hij weet beter dan de mens zelf waartoe deze kan vervallen.

God verbiedt hier de geslachtelijke omgang tussen bloedverwanten. Het Hebreeuwse ‘schaamte, of schaamdelen, ontbloten’ is een eufemisme – dat is een verzachtende of bedekte term – voor geslachtelijke omgang. Hier betreft

het ongeoorloofde geslachtelijke omgang ofwel ontucht (Ez 16:36; 23:18). Zulke betrekkingen zijn onnatuurlijk.

Het verbod begint met het algemene verbod om geslachtelijke omgang met een bloedverwant te hebben. Verboden wordt hier geslachtelijke omgang met:

1. moeder;
2. stiefmoeder;
3. halfzus (zelfde vader of moeder);
4. kleinkind;
5. halfzus (uit het tweede huwelijk van de vader);
6. tante, de zus van vader of moeder;
7. tante, de vrouw van de broer van vader;
8. schoondochter;
9. schoonzus.

### **Andere ongeoorloofde seksualiteit**

*“17 U mag de schaamdelen van een vrouw én die van haar dochter niet ontbloten. U mag niet de dochter van haar zoon en [ook] niet de dochter van haar dochter [tot vrouw] nemen om haar schaamdelen te ontbloten. Zij zijn bloedverwanten, het is schandelijk gedrag. 18 Verder mag u niet naast [uw eigen] vrouw haar zuster [tot vrouw] nemen. [U] zou haar krenken door haar schaamte te ontbloten terwijl zij [nog] in leven is. 19 U mag niet naderen tot een vrouw die vanwege haar afzondering onrein is, om haar schaamdelen te ontbloten. 20 U mag niet met de vrouw van uw naaste de geslachtsdaad verrichten om gemeenschap [met haar] te hebben. Dan verontreinigt u zich met haar” (Lv 18:17-20).*

Verboden wordt nog de geslachtelijke omgang met:

1. een vrouw en haar dochter en een vrouw en haar kleindochter;
2. een vrouw en haar zus;
3. een vrouw die ongesteld is;
4. een vrouw die met een ander getrouwd is.

### **Verbod op homoseksuele gemeenschap**

*“U mag niet slapen met een mannelijk [persoon], zoals u met een vrouw slaapt. Dat is een gruwel” (Lv 18:22).*

Homoseksueel verkeer is de zonde van Sodom (Gn 19:5), waarvan ook de Israëlieten zich niet vrij hebben gehouden (Ri 19:22). God geeft mensen over aan deze ontorende hartstochten als zij het schepsel gaan eren boven de Schep- per (Rm 1:24-27).

### **Verbod op gemeenschap met een dier**

*“Ook mag u met geen enkel dier de geslachtsdaad verrichten. Dan verontreinigt u uzelf daarmee. Een vrouw mag ook niet vóór een beest gaan staan om ermee te paren. Het is een afschuwelijke schanddaad” (Lv 18:23).*

Dat ook dit verbod wordt voorgehouden aan het volk van God (vgl. Lv 20:15-16; Ex 22:19; Dt 27:21), laat zien dat onder Gods volk ook deze gruwelijke zonde mogelijk is.



In geestelijk opzicht staat een dier symbool voor mensen die het bestaan van God op absolute wijze negeren of Hem absoluut verwerpen. We zien deze houding in de twee beesten die in het boek Openbaring worden beschreven (Op 13). Daarmee worden de afvallige leiders in de eindtijd bedoeld: de dictator van het herstelde West-Romeinse rijk ofwel het verenigd Europa en de leider van de afvallige massa in Israël, dat is de antichrist.

Als er geen enkele verbinding meer is met de levende God, zinkt de mens weg in het diepste verderf. Daaraan is de grootst denkbare schande verbonden, waarvoor hij door zijn totale afsluiting voor enige Godsopenbaring blind is.

### Seksuele zonden

*“9 Ja, iedereen die zijn vader of zijn moeder vervloekt, moet zeker gedood worden. Hij heeft zijn vader of zijn moeder vervloekt. Zijn bloed rust op hemzelf. 10 Een man die met de vrouw van iemand [anders] overspel pleegt, die met de vrouw van zijn naaste overspel pleegt, moet zeker gedood worden, de overspeler en de overspeelster. 11 Een man die met de vrouw van zijn vader slaapt, ontbloot de schaamte van zijn vader. Beiden moeten zeker ter dood gebracht worden. Hun bloed rust op hemzelf. 12 Wanneer een man met zijn schoondochter slaapt, moeten beiden zeker ter dood gebracht worden. Zij hebben een afschuwelijke schanddaad begaan. Hun bloed rust op hemzelf. 13 Wanneer een man met een [andere] man slaapt, zoals men met een vrouw slaapt, [dan] hebben zij beiden iets gruwelijks gedaan. Zij moeten zeker ter dood gebracht worden. Hun bloed rust op hemzelf. 14 Wanneer een man een vrouw én haar moeder neemt, is dat schandelijk gedrag.*

Men moet hem en die [vrouwen] met vuur verbranden, zodat er geen schandelijk gedrag in uw midden [meer] is. 15 Een man die met een dier de geslachtsdaad verricht, moet zeker gedood worden. Ook het dier moet u doden. 16 Wanneer een vrouw tot welk dier dan ook nadert om ermee te paren, dan moet u de vrouw en het dier doden. Zij moeten zeker ter dood gebracht worden. Hun bloed rust op henzelf. 17 Wanneer een man zijn zuster neemt, [of ze nu] de dochter van zijn vader of de dochter van zijn moeder [is], en hij haar schaamdelen en zij zijn schaamdelen gezien heeft, [dan] is dat een schande. Zij moeten daarom voor de ogen van hun volksgenoten uitgeroeid worden. [Omdat] hij de schaamdelen van zijn zuster ontbloot heeft, moet hij zijn ongerechtigheid dragen. 18 Wanneer een man met een vrouw slaapt die ongesteld is, en hij haar schaamdelen ontbloot, [de] bron van haar [bloeding], en zijzelf [voor hem] de bron van haar bloeding ontbloot, dan moeten zij beiden uit het midden van hun volk uitgeroeid worden. 19 Verder mag u de schaamdelen van de zuster van uw moeder en van de zuster van uw vader niet ontbloten. Omdat hij [de schaamdelen van] zijn bloedverwant heeft ontbloot, moeten zij hun ongerechtigheid dragen. 20 Een man die met zijn tante slaapt, ontbloot de schaamte van zijn oom. Zij moeten hun zonde dragen. Zij zullen kinderloos sterven. 21 Wanneer een man de vrouw van zijn broer neemt, is dat onreinheid. [Omdat] hij de schaamte van zijn broer ontbloot heeft, zullen zij kinderloos zijn" (Lv 20:9-21).

Evenals Leviticus 18 beschrijft Leviticus 20 zonden, niet van de wereld, maar van het volk van God. Op veel van deze zonden stond in Israël de doodstraf. Dat was de door God aangewezen weg om de boze / het kwaad uit het midden van Zijn volk weg te doen (Dt 17:7,12; 19:19; 21:21; 22:21,24; 24:7). Deze zelfde uitdrukking wordt in de eerste brief aan de Korinthiërs gebruikt. Daar luidt de opdracht voor de ge-

meente: “Doet de boze uit uw midden weg” (1Ko 5:13b). Dit gebeurt niet door een letterlijke doodstraf te voltrekken, maar een figuurlijke, namelijk door deze persoon buiten de gemeenschap van de gelovigen te plaatsen en alle contacten met hem te verbreken (1Ko 5:11b).

Er is wel gesteld dat in het huis van God ieder mens welkom moet zijn. Dat is ook zo. Ook de homofiele mens is van harte welkom. Wat niet welkom is, is de zonde. Iemand die in de zonde leeft, ook de zonde van homoseksualiteit, moet eerst zijn zonde belijden en nalaten. Dan verkrijgt hij barmhartigheid bij God (Sp 28:13) en is hij welkom in de gemeente van God. Wie worstelt met welke zonde ook, moet alle ondersteuning krijgen die de gemeente maar kan geven. Wie weigert met de zonde te breken, maar zijn hart verhardt, kan niet bij de heilige God zijn. God heeft wel de weg naar Hem geopend door Zijn Zoon de Heer Jezus Christus.

De zonden in Leviticus 20 zijn zonden ten opzichte van de naaste, maar ook tegenover zichzelf. Met het begaan van deze zonden wordt de natuurlijke orde die God in Zijn schepping heeft gelegd met voeten getreden. Het zijn gevallen van incest, tegennatuurlijke en onnatuurlijke geslachtsgemeenschap en seksuele perversiteit.

Aan de opsomming van de meest afschuwelijke zonden gaat die van het vervloeken van vader of moeder vooraf (vers 9). Dat is niet voor niets. Het gaat niet om het een keer uitschelden van ouders, hoe erg dat ook al is, maar dat hun het kwade wordt toegewenst. Het is een houding van opstand, die Gods gezag in de ouders niet wil erkennen.

Deze opstandige grondhouding maakt de weg vrij voor elke denkbare gruweldaad. Gruweldaden zijn het gevolg van het ongebreideld volgen van de eigen wil met verwerping van alle gezag. Het is niet alleen het ontbreken van eerbied, maar ook het bewust vervloeken van de ouders. Dat openbaart een verdorven wil. Wie dat doet, laadt bloedschuld op zich en moet worden gedood.

De gevallen die in de verzen 10-18 volgen en waarop in Israël de doodstraf moest worden toegepast, zijn:

1. overspel (echtbreuk);
2. gemeenschap met de vrouw van zijn vader;
3. gemeenschap met de schoondochter;
4. homoseksuele gemeenschap;
5. gemeenschap met een vrouw en haar moeder (de doodstraf vindt hier door verbranding plaats of er wordt bedoeld dat na de doodstraf de lichamen met vuur werden verbrand);
6. gemeenschap van een man of een vrouw met een dier;
7. gemeenschap van een man met zijn halfzus (straf: openbare terechtstelling);
8. gemeenschap met een vrouw die ongesteld is.

Gemeenschap met de vrouw van zijn vader is de zonde van Ruben (Gn 35:22). Dan is deze wet er nog niet en kost het hem niet zijn leven. Hij verliest er wel zijn eerstgeboorterecht door (Gn 49:3-4). Deze zonde heeft ook de hoereerder in de gemeente in Korinthe begaan (1Ko 5:1). Op hem wordt, zoals we al zagen, de geestelijke doodstraf toegepast: hij wordt als een boze uit het midden van de gemeente weggedaan (1Ko 5:13b).

Er volgt nog het geval van gemeenschap met een tante en een schoonzus (verzen 19-21). De doodstraf wordt niet uitgesproken, maar er wordt verklaard dat zij hun ongerechtigheid zullen dragen. De schuld zal op hen blijven rusten, zonder mogelijkheid tot reiniging door een offer. De straf is kinderloosheid, waarmee God het oordeel over deze zonde Zelf ter hand neemt (Hs 4:10).



# Het huwelijk in Maleachi

## Inleiding

Wat God door de profeet Maleachi tegen Zijn volk zegt, is het laatste spreken van God tot Zijn volk in het Oude Testament. Dit spreken maakt duidelijk dat in de dagen van Maleachi de dienst van het volk aan God een holle vorm is geworden.

Maleachi spreekt het volk aan over hun ongerechtigheid: hun totale gebrek aan eerbied voor God, hun verachting van Hem. Hun ongevoeligheid heeft een hoogtepunt bereikt. Met een uitgestreken gezicht beweren zij dat ze absoluut geen kwaad kunnen ontdekken in hun daden. Verontwaardigd wijzen ze de beschuldiging van de hand, terwijl hun verachting van wat God toekomt duidelijk voor ogen wordt gesteld om hun geweten te doen ontwaken. Het is veelzeggend dat Maleachi in hoofdstuk 2 ook over hun ontrouw in het huwelijk spreekt als een bewijs van hun afwijken van wat God heeft gezegd (Ml 2:14-16). Naar die verzen willen we nader kijken.

De misstanden van toen komen ook vandaag voor in de christenheid. We kunnen wat Maleachi zegt daarop toepassen. Vandaag zien we in het grote geheel van wat zich christelijk noemt alleen de uiterlijke vorm, terwijl de innerlijke kracht verdwenen is: *“Ogenschijnlijk bezitten zij Godsvrucht, maar de kracht daarvan verloochenen zij”* (2Tm 3:1-5).

Enige tijd geleden werd mij gevraagd aan een groep mensen uit een bepaald kerkgenootschap bijbelstudie te geven. Dat pakte anders uit. Op een avond kwam het onderwerp homoseksualiteit ter sprake. Ik merkte op dat Gods Woord dat als zonde aanmerkt. Een van de aanwezigen protesteerde. Het zou wetenschappelijk bewezen zijn dat het aangeboren is en dat iemand zo geschapen is.

Ik probeerde duidelijk te maken dat het gedrag zondig is. De man werd erg boos. Hij pakte zijn Bijbel, sloeg die dicht en stond op. Hij ging weg. Hier wilde hij niet blijven. In de deuropening zei hij nog met verheffing van stem: 'Het moet over de liefde gaan!' Toen hij weg was, zeiden de anderen: 'Hij heeft een lesbische dochter.' We hebben voor hem gebeden.

Daarna kwamen nog enkele verhalen los. Een aanwezige zei dat hij het met me eens was. Zijn zoon was met een vrouw getrouwd geweest en heeft kinderen. Hij heeft zijn gezin verlaten omdat hij zich homo voelde en woont nu met een man samen. Een andere aanwezige zei dat hij meerdere relaties had gehad. Ik zei dat dit wel kon gebeuren, maar dat ook daarvoor vergeving is als hij het beleet. Maar van belijdenis was geen sprake, dat hoefde niet, vond hij. Dit moest kunnen. Hij werd daarin bijgevallen door een andere aanwezige.

De bijbelstudiegroep bestond uit ongeveer 10 personen. Ik meende dat het een bijbelgetrouwe groep was. Die waren er gelukkig ook, wat uit de reacties ook is gebleken. Maar dat in zo'n kleine groep zoveel onreinheid en onreine gedachten aanwezig waren, had ik niet kunnen vermoeden.



Personen met zo'n levenswijze en zulke gedachten bezitten ogenschijnlijk Godsvrucht, maar verloochenen de kracht ervan. Het maakt de profetische woorden van Maleachi over het huwelijk en huwelijkstrouw actueel.

## God is Getuige van elk huwelijk

*“Dan zegt u: Waarom?  
Omdat de HEERE Getuige is tussen u  
en de vrouw van uw jeugd,  
tegen wie ú trouweloos handelt,  
terwijl zij toch uw metgezellin  
en de vrouw van uw verbond is” (Ml 2:14).*

De waarom-vraag waarmee vers 14 begint slaat terug op het vorige vers. Daarin staat dat God hun offer niet aanneemt. Hij kijkt niet naar een offer dat gebracht wordt door mensen die blijven doorgaan met hun leven in de zonde. Hij neemt het niet aan, want het is niet welgevallig voor Hem.

Maar, zo vinden zij, daar heeft God toch geen enkele reden voor? Zij zijn immers voorbeeldige offeraars. Ze willen van God een geldige, dat is een voor hen aannemelijke, reden voor Zijn afwijzing van hun zo goedbedoelde offer horen. Of God die maar even wil geven. Het antwoord dat volgt, is een ongeëvenaard krachtig protest tegen het kwaad van huwelijksontrouw. Huwelijksontrouw is een zonde die machtig tot God om vergelding roept. En dan nog durven zij te vragen waarom God hun offer niet aanneemt. Terwijl zij vreemde vrouwen in de armen sluiten, sturen ze hun

eigen vrouwen weg. Zo diep kan een volk zinken dat zich van God en Zijn Woord afwendt.

De profeet wijst erop dat God Getuige is van elk huwelijk, niet alleen bij de huwelijksluiting, maar ook daarna (Gn 31:49-50). Waar ook maar een huwelijksband tussen een man en een vrouw ontstaat, is het God Die dat doet, want Hij heeft het huwelijk ingesteld. Of de man en de vrouw God in hun huwelijk betrekken, staat daar los van. Het gaat om de instelling als zodanig. God wil die gehandhaafd zien. Vervolgens wil Hij zien dat zowel de man als de vrouw in trouw aan die band handelt. Ontrouw in het huwelijk is de grootste trouweloosheid die iemand kan tonen. Wie daarin ontrouw is, is op geen enkel ander gebied te vertrouwen.

God spreekt de man hier op ernstige wijze op zijn ontrouw aan. God was erbij toen de man met de vrouw van zijn jeugd trouwde. Nu moet Hij constateren dat de man trouweloos tegen haar handelt. Hij houdt de man voor dat de vrouw met wie hij is getrouwd, toch zijn "*metgezellin*" is. Vanaf de dag dat hij met haar is getrouwd, deelt hij tot de dag van zijn dood alles met haar: vreugde en verdriet, hoop en angsten, verlangens en gevaren, geld en goederen, lichaam en ziel (Rm 7:2-3; 1Ko 7:3-4; Mt 19:4-6).

Zij is ook "*de vrouw van uw verbond*". Het huwelijk is een verbond (Ez 16:8). Echtgenoten beloven elkaar trouw, in goede en kwade tijden. Hoe afschuwelijk is het als de man ontrouw wordt, als hij zijn belofte van trouw verbreekt. Het geldt natuurlijk ook voor de vrouw (Sp 2:17), maar hier wordt de man aangesproken. Hij is hoofdverantwoordelijk voor de trouw in zijn huwelijk.

## Hij heeft er maar één gemaakt

*“Heeft Hij [er] niet maar één gemaakt,  
hoewel Hij [nog] geest overhad?  
En waarom die ene?  
Hij zocht een goddelijk nageslacht.  
Daarom, wees op uw hoede met uw geest,  
en handel niet trouweloos tegen de vrouw van uw jeugd”  
(Ml 2:15).*

God heeft Zijn blauwdruk voor het huwelijk neergelegd in Genesis 1 en Genesis 2. Hij heeft *“maar één gemaakt”*, één echtpaar, dat wil zeggen dat man en vrouw een eenheid zijn. Hij *“schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen”* (Gn 1:27; Mt 19:4-6). Hij heeft één mensenpaar gemaakt dat Hij in de band van het huwelijk heeft samengebonden. Man en vrouw zijn samen de ene mens. Adam krijgt Eva als de ene vrouw die bij hem past. Met haar vormt hij een eenheid, met haar is hij *“één vlees”* (Gn 2:24).

God heeft Adam slechts één vrouw, Eva, gegeven. Daarmee heeft Hij het patroon gegeven voor elk huwelijk. Dat heeft Hij zo gedaan omdat Hij alleen binnen de heilige band van het huwelijk een door Hem gewenst *“goddelijk nageslacht”* kan vinden. Hierin ligt opgesloten dat het Gods bedoeling is dat kinderen worden geboren en opgevoed in de sfeer van liefde en trouw die er tussen een man en een vrouw in het huwelijk is.

We zien hier hoezeer huwelijk, huwelijkstrouw, en kinderen bij elkaar horen. God heeft het huwelijk ingesteld om

daardoor kinderen geboren te laten worden. We kunnen aan de hand van Genesis 1 en Genesis 2 zeggen dat de seksualiteit twee kenmerken heeft:

1. God wil die gebruiken voor de voortplanting, het krijgen van kinderen (Gn 1:27).
2. God geeft seksualiteit ook om van elkaar te genieten, om de vreugde van de herkenning te beleven van de ander als iemand die bij je past (Gn 2:23-25).

Bij ontrouw aan de vrouw van de jeugd worden beide doelstellingen vernietigd.

### **God haat de echtscheiding**

*“Want de HEERE, de God van Israël, zegt dat Hij het wegsturen [van de eigen] vrouw haat, hoewel men het geweld bedekt met zijn gewaad, zegt de HEERE van de legermachten. Wees dus op uw hoede met uw geest en handel niet trouweloos” (Ml 2:16).*

Dit vers begint met het woord *“want”*. Dat geeft aan dat wat volgt, de verklaring geeft van het voorgaande. Daar heeft Maleachi Gods plan met het huwelijk getoond en hoe belangrijk het is daarin niet trouweloos te handelen. Dit trouweloze handelen vindt zijn hoogtepunt, of beter dieptepunt, in het wegsturen ofwel de echtscheiding. Voor God is echtscheiding niet slechts een verkeerde keus. Hij haat de echtscheiding omdat het Zijn bedoeling met het huwelijk

kapotmaakt. Zijn bedoeling met het huwelijk is dat daarin de eenheid tussen Christus en de gemeente zichtbaar wordt gemaakt (Ef 5:31-32).

Het is opvallend dat zowel aan het eind van vers 15 als aan het eind van vers 16 de waarschuwing staat om “*op uw hoede met uw geest*” te zijn, en “*niet trouweloos*” te handelen in het huwelijk. Wij worden voortdurend in onze geest of in ons denken aangevallen om over het huwelijk te gaan denken zoals de wereld dat doet. Die geest is al diep in de christenheid doorgedrongen. De vermaning dat wij “*onzelf reinigen van alle beleving ... van [de] geest*” (2Ko 7:1) mogen wij wel ter harte nemen.

Als we niet met onze geest op onze hoede zijn en de Heer niet met onze geest is, zal ons denken worden beïnvloed door de publieke opinie. Dan beginnen we begrip te krijgen voor allerlei alternatieve vormen van samenleven. We nemen kennis van het nieuws en van allerlei onderzoeken. Sommigen kijken regelmatig naar praatprogramma's of soapseries waarin de spot wordt gedreven met huwelijk en huwelijkstrouw. Wanneer we dat met enige regelmaat doen, ontkomen we niet aan de afstomping van onze geest.

Ik heb al verwezen naar het antwoord van de Heer Jezus op de vraag van de farizeeën naar het verstoten van de vrouw. Daar hebben we het eerste deel van het antwoord van de Heer gehoord, waar Hij verwijst naar hoe God het huwelijk in het begin heeft ingesteld (Mt 19:3-6).

De farizeeën stellen dan een nieuwe vraag, waarop de Heer weer antwoordt:

*“7 Zij zeiden tot Hem: Waarom heeft Mozes dan geboden een scheidbrief te geven en <haar> te verstoten? 8 Hij zei tot hen: Mozes heeft om de hardheid van uw harten u toegestaan uw vrouwen te verstoten; van [het] begin af is het echter niet zo geweest. 9 Ik zeg u echter, dat wie zijn vrouw verstoot, niet om hoererij, en met een andere trouwt, overspel pleegt; <en wie met een verstoten [vrouw] trouwt, pleegt overspel>” (Mt 19:7-9).*

De Heer Jezus wijst de farizeeën erop dat Mozes met het oog op de hardheid van het hart van de mens heeft *“toegestaan”* – en niet een *gebod* gegeven, zoals zij suggereren – hun vrouwen te verstoten. Vervolgens verwijst de Heer weer naar het begin, maar dan om te zeggen dat het van het begin af *niet* zo is geweest. Nooit zal dit, wat God in het begin heeft gegeven, door een zondige handeling van mensen tenietgedaan kunnen worden.

De Heer spreekt over *“toegestaan”* en niet over *“geboden”* zoals de farizeeën hebben gezegd. Mozes heeft iets *toegestaan*. De wet die door Mozes is gegeven, is op zichzelf goed, maar kan geen goedheid meedelen. De wet is volmaakt voor het doel waarvoor God hem heeft gegeven, maar kan niets tot volmaaktheid brengen. Door de wet is de hardheid van het hart van de mens gebleken. Die hardheid blijkt ook in zijn huwelijk. Met het oog op die hardheid heeft Mozes het toegestaan dat iemand zijn vrouw zou verstoten. Wel moest hij haar dan een scheidbrief meegeven met daarin de reden van het verstoten.

In de woorden *“Ik zeg u echter”*, klinkt het Goddelijke gezag van Zijn Persoon door. Met gezag geeft Hij onderwijs over echtscheiding. Echtscheiding of verstoten is een kwa-

lijke zaak. Wie zich van de onlosmakelijke band van het huwelijk meent te kunnen ontdoen en meent daardoor ook nog eens vrij te zijn met een ander die onlosmakelijke band te kunnen aangaan, vergist zich zeer. Hij pleegt overspel. Hetzelfde geldt voor iemand die met de verstoten vrouw trouwt, want deze verstoten vrouw is nog altijd onlosmakelijk aan haar man verbonden.

De uitzondering "*niet om hoereri*" betreft het geval van iemand die *ondertrouwd* is. Een voorbeeld daarvan hebben we bij Jozef en Maria die *ondertrouwd* waren. Als Jozef merkt dat Maria zwanger is, overweegt hij haar in het geheim te verstoten (*Mt 1:18-19*). Als iemand *ondertrouwd* is, is er wel een vaste verbinding, maar heeft de officiële huwelijkssluiting nog niet plaatsgevonden. In het geval van Jozef en Maria, die *ondertrouwd* waren, was het verstoten geoorloofd geweest. God neemt Jozef die overweging ook niet kwalijk, maar laat hem weten wat er werkelijk aan de hand is. Dan verstoot hij haar niet.





# Vroeger en nu

## De mens zonder God

In de brief aan de Romeinen staat alles wat we nodig hebben om erachter te komen hoe God de mens ziet die Hem niet kent én hoe Hij de mens ziet die Hem wel kent. De brief begint daarom in het gedeelte van Romeinen 1:18-3:18 met een uitvoerige beschrijving van wie de mens zonder God is. De conclusie is dat elke mond wordt gestopt en de hele wereld strafschuldig is voor God (Rm 3:19-20).

Dit geldt voor de heidenen en de Joden, dat wil zeggen voor mensen die zonder God leven en voor mensen die zeggen met God te leven, maar met Hem geen rekening houden. Het geweldige nieuws voor al die mensen is dat zij van Gods oordeel gered kunnen worden door geloof in Jezus Christus. Jezus Christus heeft daarvoor Zijn bloed als verzoening gegeven (Rm 3:21-26).

In de schildering die God geeft van de mens die zonder Hem leeft, staat in verband met ons onderwerp in Romeinen 1 het volgende:

*“22 Bewerend wijzen te zijn, zijn zij dwaas geworden 23 en hebben de heerlijkheid van de onvergankelijke God vervangen door [iets] dat lijkt op [het] beeld van een vergankelijk mens, van vogels, van viervoetige en van kruipende dieren. 24 Daarom heeft God hen in de begeerten van hun harten overgegeven aan onrein-*

heid, om hun lichamen onder elkaar te onteren; 25 zij die de waarheid van God vervangen hebben door de leugen en het schepsel geëerd en gediend hebben boven de Schepper, Die gezegend is tot in eeuwigheid. Amen. 26 Daarom heeft God hen overgegeven aan ontorende hartstochten; want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke; 27 en evenzo hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven en zijn in hun lust tegen elkaar ontbrand, zodat mannen met mannen schandelijkheid bedrijven en het verdiende loon voor hun afdwaling in zichzelf ontvangen. 28 En daar het hun niet goeddacht God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan een verkeerd denken, om dingen te doen die niet betamen" (Rm 1:22-32).

God windt er geen doekjes om. Hij beschrijft hoe diep de mens gevallen is, nadat deze Hem de rug heeft toegekeerd. God heeft de mens niet slecht gemaakt. In Genesis 1 staat: "En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed" (Gn 1:31a). Daar hoort ook de mens bij. Maar als de mens zijn verbinding met God prijsgeeft, geeft God de mens over aan zichzelf. Dat lezen we drie keer in het volgende gedeelte: in de verzen 24, 26, 28.

Als mensen de waarheid van God veranderen in de leugen (Js 5:20), geeft God hen over aan ontorende hartstochten, wat tot uiting komt in homoseksualiteit zowel bij mannen als bij vrouwen. Als het schepsel geëerd en gediend wordt boven de Schepper, is dit het resultaat. Omdat de mensen God buiten hun denken hebben gesloten, heeft God hen "overgegeven aan een verkeerd denken". Daardoor zijn ze dingen gaan doen die niet betamelijk, die niet netjes of fatsoenlijk zijn.

Als we de verzen lezen die hieraan voorafgaan, zien we de verbinding met het geloof in God als Schepper:

*“19 omdat wat van God gekend kan worden, onder hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard 20 – want van [de] schepping van [de] wereld af worden wat van Hem niet gezien kan worden, Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, uit Zijn werken met inzicht doorzien –, opdat zij niet te verontschuldigen zijn, 21 omdat zij, hoewel zij God kennen, [Hem] als God niet verheerlijkt of gedankt hebben, maar in hun overleggingen zijn zij tot dwaasheid vervallen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden” (Rm 1:19-21).*

De oorzaak van het morele verval is dat de mens geen aandacht schenkt aan *“wat van God gekend kan worden”*. Nooit zou een mens iets van God hebben kunnen kennen als God het Zelf niet had geopenbaard. In de schepping, het werk van Zijn vingers, heeft God *“Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid”* zichtbaar gemaakt. Ieder weldenkend mens moet, op grond van wat hij om zich heen in de schepping waarneemt, tot de conclusie komen dat er een God is. Dat zou hem moeten brengen tot verheerlijking van of dank aan God.

Het resultaat is helaas anders. Wie in zijn overleggingen God buitensluit, vervalt tot dwaasheid en raakt elk licht op de oorsprong, de zin en het doel van het leven kwijt. *“Hun onverstandig hart is verduisterd geworden.”* Hoe zal een dergelijk mens iets zinnigs kunnen zeggen over het ontstaan van de wereld en over de morele toestand van de mens?

## Onrechtvaardigen gerechtvaardigd

Over het verschil tussen vroeger en nu en de gevolgen daarvan onder andere voor seksualiteit lezen we ook in de eerste brief aan de Korinthiërs:

*“9 Weet u niet, dat onrechtvaardigen Gods koninkrijk niet zullen beërven? 10 Dwaalt niet! Geen hoereerders, afgodendienaars, overspelers, schandjongens, zij die bij mannen liggen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars of rovers zullen Gods koninkrijk beërven. 11 En dit waren sommigen [van u]; maar u bent afgewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd door de Naam van de Heer Jezus <Christus> en door de Geest van onze God” (1Ko 6:9-11).*

Wie zijn broeder in enig opzicht onrecht aandoet, is een onrechtvaardige en komt niet in het koninkrijk van God. Hij wordt op één lijn gesteld met de bedrijvers van de vreselijke zonden die in vers 10 worden opgesomd. In het koninkrijk van God is geen ruimte voor welke zondaar dan ook. Daarin horen alleen mensen thuis die gebroken hebben met hun zondige verleden en nu voor God willen leven. Wie terugvalt in oude zonden, moet dat direct erkennen en er opnieuw mee breken.

Het is nodig dat we weleens worden herinnerd aan wie we vroeger zijn geweest. Tegelijk worden we er dan ook aan herinnerd wat er allemaal met ons is gebeurd. Onze zonden zijn “afgewassen” door het bloed van de Heer Jezus. We zijn “geheiligd”, dat wil zeggen dat God ons voor Zichzelf heeft afgezonderd om voor Hem te leven. We zijn ook “gerechtvaardigd”. Dat wil zeggen dat God ons ziet als mensen

die nooit hebben gezondigd en daarom nu bij Hem passen. God heeft dat kunnen doen *“door de Naam van de Heer Jezus Christus en door de Geest van onze God”*. Alleen door Wie de Heer Jezus voor God is en door het werk dat Hij heeft volbracht, heeft God zo met ons kunnen handelen. En de Geest van God, Die in ons woont, geeft ons de zekerheid dat God zo met ons heeft gehandeld.

De Korinthiërs trekken hieruit de verkeerde conclusie dat het niet belangrijk is wat je met je lichaam doet. Het blijkt dat zij er ‘gewoon’ hoererij mee bedrijven. Wat hier tegen de Korinthiërs wordt gezegd, is voor ons actueel. In onze westerse wereld is de waarheid van God, ook ten aanzien van huwelijk en seksualiteit, in zijn algemeenheid overboord gegooid.

We hebben te maken met een generatie die niets wil weten van wat de Bijbel zegt over huwelijk en seksualiteit. Het is noodzakelijk dat mensen die tot bekering en geloof komen, onderwezen worden uit de Bijbel over de functie van het lichaam.

De Korinthiërs waren ook nog niet zo lang bekeerd. Sommigen hadden in de verschrikkelijkste seksuele zonden geleefd (verzen 9-11). Om hen heen leefden hun volksgenoten, die deze manier van leven heel gewoon vonden. Daardoor liepen ze gevaar de ernst van bepaalde zonden niet meer te voelen. Dit is voor ons precies hetzelfde.

De christen kan niet met zijn lichaam doen wat hij wil. Zijn lichaam is niet voor de hoererij. Hoererij is een verzamelaar voor alle ongeoorloofde seksuele omgang,

voor seksualiteit, buiten het huwelijk. Het lichaam van de christen en de Heer horen bij elkaar. Zijn lichaam is voor de Heer en de Heer zorgt voor zijn lichaam. Daarom mag de christen met zijn lichaam nooit een relatie aangaan met iemand die de Heer niet voor hem heeft bestemd.

## Verheerlijk God in je lichaam

In hoofdstuk 6 van de eerste brief aan de Korinthiërs staan nog enkele belangrijke aanwijzingen over de grote waarde die het lichaam van de gelovige voor de Heer Jezus heeft. Die grote waarde gaat verloren als er hoererij mee wordt bedreven:

*"16 <Of> weet u niet, dat wie een hoer aanhangt, één lichaam [met haar] is? 'Want die twee', zegt Hij, 'zullen tot één vlees zijn'. 17 Maar wie de Heer aanhangt, is één geest [met Hem]. 18 Ontolucht de hoererij! Elke zonde die een mens doet, gaat buiten het lichaam om, maar wie hoereert, zondigt tegen zijn eigen lichaam. 19 Of weet u niet, dat uw lichaam [de] tempel is van [de] Heilige Geest Die in u is, Die u van God hebt, en dat u niet van uzelf bent? 20 Want u bent voor een prijs gekocht; verheerlijkt dan God in uw lichaam!" (1Ko 6:16-20).*

Door een hoer aan te hangen wordt iemand één lichaam met haar. Het bewijs daarvoor komt uit Genesis 2, waar God het huwelijk heeft ingesteld (Gn 2:24). De eenmaking die in de geslachtsgemeenschap tot stand komt, is iets wat binnen het huwelijk hoort. Wie buiten het huwelijk, met andere woorden in hoererij, met een ander geslachtsgemeenschap heeft, wordt in die daad één lichaam met die ander.

Begaat iemand die getrouwd is deze zonde, dan noemt de Bijbel dat 'overspel'. Alleen belijdenis en vergeving kunnen de geschonden relatie weer herstellen.

Als ongetrouwden geslachtsgemeenschap hebben, zondigen zij tegen wat God over het huwelijk heeft gezegd. Daarom staat hier ook niet dat wie een hoer aanhangt één vlees met haar is, maar dat hij "*één lichaam*" met haar is. De verwijzing naar het huwelijk is vanwege Gods bedoeling ermee en daarom staat er "*één vlees*". In alle gevallen van geslachtsgemeenschap buiten het huwelijk om, is alleen sprake van "*één lichaam*".

De oproep is duidelijk: "*Ontvlucht de hoererijs!*" (1Ko 6:18). Hoererijs heeft onder al de zonden die een mens kan begaan een speciale plaats omdat het lichaam daar direct, en wel op een bijzonder negatieve manier, bij betrokken is. En dat terwijl het lichaam van de christen zo'n positieve functie van God heeft gekregen. Zijn lichaam is een huis waarin de Heilige Geest woont. Als God de Heilige Geest daarin woont, heeft Hij toch zeker alle rechten in en over dat huis?

We worden eraan herinnerd hoe Hij het eigendomsrecht op ons lichaam heeft gekregen. De volle prijs ervoor is betaald met het kostbare bloed van de Heer Jezus dat Hij, na Zijn vreselijke lijden aan het kruis, heeft gestort. Laat nog maar eens op je inwerken, denk er nog maar eens over na, wat de Heer Jezus daar allemaal voor over heeft gehad. Laten we daarom God in ons lichaam verheerlijken!





# Christus en de gemeente

## Opdracht voor vrouwen en voor mannen

*“22 Vrouwen, [weest] aan uw eigen mannen [onderdanig] als aan de Heer, 23 want [de] man is [het] hoofd van de vrouw, evenals ook Christus [het] Hoofd is van de gemeente: Hij is [de] Behouder van het lichaam. 24 Maar zoals de gemeente aan Christus onderdanig is, zo ook de vrouwen aan hun mannen in alles. 25 Mannen, hebt uw vrouwen lief, evenals ook Christus de gemeente heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven” (Ef 5:22-25).*

Het is voor de christenvrouw niet eenvoudig om vrij te blijven van de invloed van het denken van de wereld. Dat kan alleen als zij zichzelf steeds de blauwdruk van Gods Woord voorhoudt. Ze mag daarbij bedenken dat zij haar man onderdanig mag zijn *“als aan de Heer”*. Achter haar man mag zij de Heer zien. Een vrouw zal niet dan pas aan haar man onderdanig zijn als hij aan haar wensen beantwoordt, als zij in hem een man ziet met wie ze voor de dag kan komen. Ze zal hem onderdanig zijn omdat hij haar man is.

God heeft dit zo geregeld omdat Hij in de verhouding tussen de man en zijn vrouw een afbeelding geeft van Christus en de gemeente. Daarom doet de satan er alles aan om deze orde van God in het huwelijk te ontwrichten. De satan haat alles wat aan God en Christus doet denken. Overal waar de man als hoofd van zijn vrouw functioneert en de vrouw hem onderdanig is, is dat een levend getuigenis van

de verhouding tussen Christus en de gemeente. Het is het voorrecht van de christen daaraan in zijn huwelijk gestalte te geven. Dat de man het hoofd is, betekent dat hij leiding geeft en dat dit gebeurt in liefde. Die positie geeft God aan Christus ten opzichte van de gemeente.

Na drie verzen die tot de vrouwen zijn gericht, worden de volgende negen verzen tot de mannen gericht. De norm voor hun verhouding tot hun vrouwen en hun liefde voor hen is Christus en Zijn liefde voor de gemeente. De mannen komen er dan ook niet gemakkelijker af dan de vrouwen. Integendeel, hun voorbeeld is veel hoger. De liefde van de Heer Jezus en van God is een gevende liefde. De Heer Jezus heeft *“Zichzelf”* voor de gemeente gegeven. Hij ging voor de gemeente in de dood en door de dood heen. Hij stond op en ging naar de hemel.

Dat alles heeft Hij gedaan in Zijn volkomen toewijding aan de gemeente die Zijn bruid is. Zo wordt het hier voorgesteld en dat is het voorbeeld dat de mannen wordt voorgelaten. Dan is de man in elk onderdeel van zijn bestaan vol liefde toegewijd aan de vrouw met wie hij door het huwelijk verbonden is.

### **Christus en de gemeente**

*“26 opdat Hij haar zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door [het] Woord, 27 opdat Hij de gemeente voor Zich zou stellen, heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar opdat zij heilig en onberispelijk zou zijn. 28 Zo behoren <ook> de mannen hun eigen vrouwen lief te hebben als hun eigen lichamen.*

Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief. 29 Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het, evenals ook Christus de gemeente. 30 Want wij zijn leden van Zijn lichaam, <van Zijn vlees en van Zijn gebeente>. 31 'Daarom zal een man <zijn> vader en <zijn> moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn'. 32 Deze verborgenheid is groot, maar ik doel op Christus en op de gemeente. 33 In elk geval, ook u, laat ieder van u zijn eigen vrouw zó liefhebben als zichzelf; en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man" (Ef 5:26-33).

De eenheid tussen een man en een vrouw in het huwelijk is geen uitvinding van Paulus. Daarvan is al sprake op de eerste bladzijden van de Bijbel (Gn 2:24). Daar blijkt dat God het huwelijk heeft ingesteld en dat het dateert van vóór de zondeval. Uit het citaat blijkt dat door een huwelijk een eenheid tot stand wordt gebracht die

1. nieuw is, wat wordt aangegeven in "*vader en moeder verlaten*",
2. onverbreekelijk is, wat wordt aangegeven in "*zijn vrouw aanhangen*" en
3. totaal is, wat wordt aangegeven in "*tot één vlees zijn*".

In vers 32 wordt de diepere betekenis van het huwelijk gegeven: in het huwelijk heeft God een afbeelding gegeven van Christus en de gemeente. Dat was voorheen een verborgenheid, onbekend aan de mensen, maar nu maakt Paulus, geleid door Gods Geest, deze verborgenheid bekend. Als hij dat niet had gedaan, hoe zouden we dan hebben

geweten van de volkomen eenheid tussen Christus en de gemeente en van de volkomen liefde van Christus voor de gemeente? Ook deze waarheid was van eeuwigheid verborgen in God.

De werkelijke aanleiding om het huwelijk zoals het door God is ingesteld als 'achterhaald' en 'achterlijk' te verklaren, ligt in het feit dat het huwelijk een afbeelding is van de verbinding tussen Christus en de gemeente. Zoals hierboven als is opgemerkt, gaat het de verklaarde vijand van God en van Christus, de satan, er altijd om de heerlijkheid van Christus naar beneden te halen.

Omdat voor de christen de heerlijkheid van Christus boven alles gaat, zal hij het huwelijk in ere houden, zoals we lezen in de brief aan de Hebreëën: *"Laat het huwelijk bij allen in ere zijn en het huwelijksleven onbezoedeld, want hoereerders en overspelers zal God oordelen"* (Hb 13:4).

De schrijver van de brief aan de Hebreëën wijst hen op het belang van het huwelijk. Hij wil dat het huwelijk *"bij allen"* en in alle dingen *"in ere"* is. Hij spitst dit toe op de seksuele omgang. Het huwelijk moet in ere zijn zowel bij de getrouwden als bij de ongetrouwden. Voor de getrouwden betekent het dat het bed – anders gezegd: de seksuele omgang – alleen gedeeld wordt met de man of vrouw met wie iemand getrouwd is. Voor de ongetrouwden betekent het dat er geen seksuele omgang is. Seksuele omgang vóór het huwelijk is hoererij, seksuele omgang door getrouwden buiten hun huwelijk is overspel. Beide vormen zijn een gruwel voor God.

# De wil van God

## Heiliging

Het huwelijk en de huwelijkstrouw worden niet als optie gegeven. God spreekt hierover Zijn duidelijke wil uit. Ongehoorzaamheid aan Zijn wil laat Hij niet ongestraft, maar zal Hij wreken. We lezen daarover in hoofdstuk 4 van de eerste brief aan de Thessalonicenzen:

*“4 dat ieder van u zijn eigen vat weet te bezitten in heiliging en eerbaarheid 5 (niet in begerige hartstocht, zoals de volken die God niet kennen) 6 [en] dat men zijn broeder geen onrecht aandoet en hem bedriegt in die zaak; want [de] Heer is een wreker van dit alles, zoals wij u ook vroeger gezegd en ernstig betuigd hebben. 7 Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar in heiliging. 8 Daarom, wie dit veracht, veracht niet een mens, maar God, Die u <ook> Zijn Heilige Geest heeft gegeven” (1Th 4:4-8).*

Hier lezen we dat God onze heiliging wil met het oog op het huwelijk. De concrete toepassing van die wil is dat we ons onthouden van de hoererij. Daarvoor is nodig dat ieder van ons zijn *“eigen vat weet te bezitten in heiliging en eerbaarheid”*. Het begrip ‘vat’ wordt wel gebruikt om een mens mee aan te duiden (Hd 9:15; Rm 9:22,23; 2Tm 2:21) of ook je eigen lichaam (vgl. 2Ko 4:7).

De tegenstelling met hoe de volken die God niet kennen daarmee omgaan, maakt duidelijk hoe Gods kinderen dit in

praktijk behoren te brengen. Zij die God niet kennen, weten niet hoe zij hun 'eigen vat' op de juiste wijze moeten bezitten. Het loochenen van de Schepper heeft de degradatie van het schepsel tot gevolg. De gedegradeerde mens gebruikt zijn vrouw voor de bevrediging van de eigen lusten.

Het heidendom heeft de vrouw verlaagd tot een lustobject. Het christendom laat zien dat de vrouw op dezelfde wijze een erfgenaam is van Gods beloften als de man (1Pt 3:7). "*Weet te bezitten*" wil zeggen dat je weet dat je je lichaam hebt gekregen om daarin en daarmee God te dienen. "*Heiliging*" betekent immers: afgezonderd voor God.

"*Eerbaarheid*" wil zeggen dat we ons lichaam waarderen als een geschenk van God, om voor Hem te gebruiken. Dan zullen we er geen dingen mee doen die dienen tot bevrediging van onze lusten in het algemeen en van onze seksuele lusten in het bijzonder.

Vers 6 gaat nog een stap verder. Hier wordt niet alleen de eigen vrouw misbruikt, maar de vrouw van de broeder. Het delen van alle bezittingen mag dan het ware christendom kenmerken, van de vrouw van je broeder blijf je af. Die behoort hem toe. Wie die grens niet in acht neemt, maar daar overheen gaat, doet zijn broeder groot onrecht. Dit onrecht is niet zomaar weg te poetsen door een snelle belijdenis (Sp 6:32-35), vaak gedwongen afgelegd na betrap te zijn.

Een steeds vaker voorkomende vorm van hoererij is de digitale vorm. Internet is het middel dat deze gelegenheid ruimschoots biedt. Het aanbod is gigantisch en het aantal pornosites neemt dagelijks toe. Vele miljoenen pornosites

zijn sluimerend aanwezig. Een simpele muisklik wekt ze tot leven.

Het tot leven wekken gebeurt echter niet door de klik met de vinger, maar door de begeerte die in het hart wordt toegelaten en waaraan wordt voldaan: *“14 Maar ieder wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte meegesleept en verlost wordt. 15 Daarna, als de begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en als de zonde volwassen geworden is, brengt zij [de] dood voort”* (Jk 1:14-15).

De Heer Jezus velst een nog scherper oordeel: *“Maar Ik zeg u, dat ieder die een vrouw aanziet om haar te begeren, al overspel met haar gepleegd heeft in zijn hart”* (Mt 5:28). Hij maakt duidelijk dat iemand niet pas schuldig is bij de *daad* van overspel, maar al bij het *aanzien* van een vrouw om haar te begeren. Hiermee toont Hij de kiem aan en dat is het boze, overspelige hart.

Deze ‘stille’ vormen van hoererij worden door heel wat gelovigen bedreven. We moeten niet denken dat het ons niet kan gebeuren. Laten we doen als Job, die zegt: *“Ik heb een verbond gesloten met mijn ogen”* (Jb 31:1). Dat wil zeggen, dat we ons heilig voornemen niet naar iets te kijken waardoor we verontreinigd worden. Anders zal het aan het licht komen wanneer *“de Heer komt, Die ook wat in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen van de harten openbaar zal maken”* (1Ko 4:5).

De Heer wreekt alles wat met hoererij te maken heeft. Het kwaad van hoererij is zo algemeen en sluit zo aan op onze eigen verdorven natuur, dat de dreiging van de wraak van

de Heer ons als een schrikbeeld voor ogen moet worden geplaatst. Misschien dat we er dan voor worden bewaard dit kwaad te begaan.

Moet jij, die dit leest, erkennen dat je al te ver bent gegaan? Kom er dan mee voor de dag. Ga niet door op deze weg! Het is mogelijk om je ervan te bekeren. De genade van God is enorm groot. Geen enkele zonde is groter dan Zijn genade. Laat je door geen enkel stemmetje van binnen weerhouden. Ga nu op je knieën en belijd God je zonden.

Zoek daarna iemand op die jouw vertrouwen heeft en deel je nood met hem of haar. Zonder openheid naar iemand anders toe, red je het niet. Je wint deze worsteling niet op eigen kracht. Openheid zorgt ervoor dat de ergste prikkel weggenomen wordt. Dit geldt ook voor mannen of vrouwen die zich aangetrokken voelden tot een ander – al dan niet digitaal. Als je dit bespreekt met je partner, dan zorgt dit ervoor dat het geheime ervan afgaat. Je vrouw of man kan voor je bidden, kan je erop bevragen, kan in zekere zin ook over je ‘waken’.

Laat je helpen om bevrijd te worden. Met de hulp van de Heer en van anderen zal het lukken. Maar je moet het echt wel willen en je wil in daden omzetten. Als je werkelijk op de Heer wil vertrouwen, gaat Hij je vrij maken om een geheiligd leven voor Hem te leiden.

Het doen van Gods wil wordt niet alleen bepaald door vrees voor Gods oordeel. Een positief motief om een leven in reinheid te leiden ligt in het kennen van Gods bedoeling voor al Zijn kinderen. Toen Hij ons riep door het evangelie,



deed Hij dat met de bedoeling dat wij heilig zouden zijn in onze hele wandel, zoals Hij heilig is (1Pt 1:16).

Het woord “*daarom*” in vers 8 leidt de samenvatting in van de voorgaande verzen. Wat God over de seksualiteit en eerbaarheid en reinheid en hoogheid van het huwelijk heeft gezegd, mag niet worden veracht. ‘Verachten’ is terzijde stellen, ongeldig verklaren, afwijzen, verwerpen. Die waarschuwing komt tot ons als belijdende christenen. Dat wil zeggen dat we ertoe in staat zijn.

We verachten God als we iets in onze gedachten toelaten wat Hij veroordeelt. We kunnen beter verachten wat mensen daarover in tegenspraak met Gods Woord zeggen. God is het hoogste gezag. Paulus is een dienaar die Gods inzettingen doorgeeft. Die inzettingen opzijschuiven betekent niet hem, een mens, opzijschuiven, maar God Zelf (vgl. 1Sm 8:7). Voor een ieder voor wie seksuele zonden geen zonden zijn, hebben God en Zijn Woord geen enkele betekenis. Dat mag bij ons niet het geval zijn.

God heeft ons “*Zijn Heilige Geest*” gegeven, met de nadruk op ‘Heilige’. Door Hem kunnen we Gods inzetting handhaven. Bij onze bekering is Hij in ons komen wonen (Ef 1:13). We hebben al in 1 Korinthiërs 6 gelezen dat ons lichaam de tempel van de Heilige Geest is (1Ko 6:18-19). Daar wordt Hij genoemd in verband met hetzelfde onderwerp dat we hier voor ons hebben. Het is goed om er nog een keer op te wijzen dat het gedeelte daar eindigt met: “*Want u bent voor een prijs gekocht; verheerlijkt dan God in uw lichaam!*” (1Ko 6:20). Als we denken aan de prijs die de Heer Jezus voor

onze verlossing wilde betalen, willen we toch niet anders dan voor Hem leven?

# Een wettig gebruik van de wet

## De wet is van toepassing op zondaars

We hebben eerder gezien dat de wedergeboren christen niet onder de wet, maar onder de genade is (Rm 6:14). Dat betekent niet dat de wet geen functie meer heeft. De wet is van God. Ze *“is dus heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed”* (Rm 7:12). Alleen is het van belang de wet op de juiste manier toe te passen. De wet van God heeft niets van haar kracht verloren. Ze staat in haar volle kracht overeind. Als nu de gelovige niet meer onder de wet is, op wie is de wet dan wel van toepassing? Hierover lezen we in de eerste brief aan Timotheüs:

*“8 Maar wij weten dat de wet goed is als iemand haar wettig gebruikt, 9 doordat hij dit weet dat [de] wet niet bestemd is voor een rechtvaardige, maar voor wettelozen en weerspannigen, voor goddelozen en zondaars, voor onheiligen en ongoddelijken, voor vadermoorders en moedermoorders, voor doodslagers, 10 hoereers, hen die bij mannen liggen, mensenrovers, leugenaars, meinedigen en al wat verder ingaat tegen de gezonde leer, 11 volgens het evangelie van de heerlijkheid van de gelukkige God dat mij is toevertrouwd”* (1Tm 1:8-11).

Vers 8 begint met *“wij weten”*. Dit maakt duidelijk dat we geen enkele twijfel aangaande de wet en het gebruik ervan hoeven te hebben. De kracht van de wet ligt in de veroordeling. De wet bewerkt toorn (Rm 4:15) en is de bediening

van de dood (2Ko 3:7,9). De wet geeft geen kracht om aan de heilige eisen van God te voldoen. Ze stelt de zonde als overtreding in het licht (Rm 3:20) en velt daarover een onbarmhartig en rechtvaardig oordeel (Hb 10:28).

Dit maakt duidelijk dat de wet niet bestemd is voor een rechtvaardige, want die heeft erkent dat hij een zondaar is. Het oordeel van de wet is voor hem door Christus gedragen (Gl 3:13).

In vers 9 volgt er een opsomming van mensen voor wie de wet wel bestemd is. Daaruit blijkt dat de wet een middel is waardoor het geweten van de zondaar in Gods licht wordt gebracht. De wet moet aan hen worden voorgehouden om hun duidelijk te maken dat ze Gods toorn over zich afroepen. Daaronder vallen ook de *“hoereerders”* en *“hen die bij mannen liggen”* (vers 10). Zij treden het huwelijk als instelling van God met voeten en overtreden het zevende gebod (Ex 20:14). Dit gebod betreft alle zonden van seksuele aard, ongeacht of het gaat om heteroseksuele zonden of om homoseksualiteit.

# Misbruik van de genade

## Inleiding

Judas verklaart en onderbouwt zijn oproep om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd (Jd :3). Hij schildert op indrukwekkende wijze de toestand van de belijdende christenheid zoals die zich toen al ontwikkelde. Die ontwikkeling is geen ontwikkeling ten goede, maar ten kwade; het is steeds erger geworden.

Dit betekent dat de noodzaak om te strijden voor het geloof alleen maar is toegenomen. Judas geeft de oorzaak ervan aan en wijst op voorbeelden uit de geschiedenis van de mensheid die het verval en de afval van met name de christenheid illustreren.

## Voorbeelden van afval van het geloof

*“4 Want bepaalde mensen zijn binnengeslopen, die van ouds tot dit oordeel tevoren opgeschreven zijn, goddelozen, die de genade van onze God veranderen in losbandigheid en onze enige Meester en Heer Jezus Christus verloochenen. 5 Ik wil u echter eraan herinneren, u die eens alles wist, dat <de> Heer, na een volk uit [het] land Egypte verlost te hebben, de tweede keer hen die niet geloofden, heeft verdelgd. 6 En engelen die hun oorsprong niet bewaard, maar hun eigen woonplaats verlaten hebben, heeft Hij tot [het] oordeel van [de] grote dag met eeuwige boeien onder duisternis*

*bewaard. 7 Zoals Sodom en Gomorra en de steden daaromheen, die op dezelfde wijze als dezen hoereerden en ander vlees achternagingen, daar liggen als een voorbeeld, doordat zij een straf van eeuwig vuur ondergaan" (Jd :4-7).*

Er zijn "bepaalde mensen", dat wil zeggen mensen met een bepaald karakter, de gemeente "binnengeslopen", stiekem, met list, via een zijdeur (vers 4; vgl. Gl 2:4). Die mensen zijn geen gelovigen. Ze worden door Judas nadrukkelijk "goddelozen" genoemd – het woord 'goddeloos' komt in deze brief maar liefst zeven keer voor –, dat wil zeggen dat ze zonder enige eerbied en vrees voor God zijn.

Judas is niet voorzichtig in zijn ontmaskering van deze lieden. Hij werkt er niet heel langzaam naar toe, maar stelt hen direct aan de kaak. Deze goddeloze mensen doen zich voor als christenen en kunnen ook mooi praten. Judas zegt waaraan ze hen kunnen herkennen:

- a. Ze misbruiken de genade door die te gebruiken als een dekmantel voor het voldoen aan hun eigen begeerten.
- b. Ze verwerpen het gezag van de Heer Jezus volledig.

Het is geen vraag of ze misschien toch wedergeboren zouden zijn. Ze leven zoals de mens dat sinds de zondeval los van God doet. Ze volgen de lusten van het vlees waaraan ze in losbandigheid toegeven en leven in hoogmoed het leven zoals ze daar zelf zin in hebben. Ook houden ze geen rekening met het gezag van de absolute Heerser, "onze enige Meester en Heer Jezus Christus". Dat is te merken aan de manier waarop ze met Gods Woord omgaan. Daarvoor hebben ze geen enkel respect, ze buigen zich er niet voor, ze zijn er op geen enkele manier van onder de indruk.

Uit datzelfde Woord dat door hen gelochend wordt, wil Judas ons herinneren aan drie voorvallen uit het begin van het Oude Testament. In deze drie voorvallen worden de afval waarover hij spreekt en Gods oordeel daarover duidelijk geïllustreerd en aangetoond.

We kijken in het kader van het onderwerp naar het tweede en derde voorbeeld. Het tweede voorbeeld gaat over de opstand en afval van engelen die op afschuwelijke wijze gezondigd hebben. Zij hebben *“hun oorsprong”*, dat wil zeggen hun oorspronkelijke en/of verheven staat, *“niet bewaard, maar hun eigen woonplaats”*, die hun door God was gegeven, *“verlaten”*. Dit verwijst naar het voorval dat we in Genesis 6 vinden (Gn 6:1-7). Daar is sprake van *“Gods zonen”* van wie we uit Job 1-2 weten dat dit engelen zijn (Jb 1:6; 2:1). Deze zonen Gods hebben een menselijke gedaante aangenomen en hebben zich vrouwen uit de mensen genomen.

Dit kwaad is zo erg, dat God deze engelen elke bewegingsvrijheid heeft ontnomen. Hij heeft hen nu al geboeid met *“eeuwige boeien”*, dat zijn boeien die ze tot in eeuwigheid zullen dragen, en hen nu al in *“duisternis”* opgesloten, zodat ze nooit meer het licht zullen zien. Zij worden daar *“bewaard”* tot het definitieve oordeel over hen wordt voltrokken.

Het derde voorbeeld sluit direct op het vorige aan. Wat in *“Sodom en Gomorra en de steden daaromheen”* gebeurde, is van dezelfde soort verdorvenheid als wat de engelen deden, maar nog weer wat erger. Het voert de afval tot een hoogtepunt. Het gaat om de grofste schaamteloosheid, een

schaamteloosheid die gericht is tegen al het natuurlijke dat door God is gegeven.

Deze bijzondere perversie is die van de homoseksuele omgang van mannen die met elkaar *“schandelijkheid bedrijven”* (Rm 1:26b-27). Zij hebben hun oorspronkelijke natuur verlaten. Dat is opstand en afval. Het is ‘hoereren’ en daarbij het achternagaan van *“ander vlees”*, wat betekent dat het volledig ingaat tegen de natuurlijke orde van God.

De door liberalen gepropageerde ongebonden, vrije leefwijze en de dwang tot volledige acceptatie van een homoseksuele leefwijze als ‘normale’ leefwijze, worden vergeleken met de praktijken van ‘Sodom en Gomorra en de steden daaromheen’. Wat God met die steden heeft gedaan, laat zien hoe Hij hierover oordeelt.

Dit moet een waarschuwing zijn voor ieder die zo leeft of dat als normaal accepteert en mogelijk zich zelfs voor algemene acceptatie inzet. De *“straf van eeuwig vuur”* laat zien dat er aan Gods oordeel daarover nooit een einde komt. Alle afvalligen zullen door dit oordeel worden getroffen.



# Tot slot: Het aanbod van Gods genade

Het is duidelijk dat we in de eindtijd leven. De komst van Christus is nabij. Hij komt eerst om alle levenden die in Hem geloven samen met hen die in het geloof in Hem gestorven zijn tot Zich te nemen (1Th 4:14-18). Dat ook deze waarheid door het ongeloof wordt bespot, hoeft ons niet te verbazen (2Pt 3:3-4). Daarna komt Hij met al de Zijnen terug uit de hemel om de aarde en de bewoners ervan te oordelen. Daardoor zullen zij leren wat gerechtigheid is: *“Want wanneer Uw oordelen over de aarde [komen], leren de bewoners van de wereld wat gerechtigheid is”* (Js 26:9).

De rebellie tegen God neemt hand over hand toe. De verwording van de natuurlijke verhoudingen die God in het begin heeft gegeven, neemt steeds grovere vormen aan. De woorden die op de laatste bladzijde van de Bijbel staan, geven aan dat de tegenstellingen tussen wat van God is en wat niet van Hem is, steeds groter worden: *“11 Laat hij die onrecht doet, nog meer onrecht doen; en die vuil is, zich nog vuiler maken; en die rechtvaardig is, nog meer gerechtigheid doen; en die heilig is, zich nog meer heiligen. 12 Zie, Ik kom spoedig, en Mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden zoals zijn werk is”* (Op 22:11-12).

De wereld wordt in rap tempo rijp voor het rechtvaardig oordeel van God dat Hij door Zijn nu nog verworpen Zoon

zal uitvoeren: *“Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven, opdat allen de Zoon eren zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert de Vader niet Die Hem heeft gezonden. ... en Hij heeft Hem macht gegeven oordeel uit te oefenen, omdat Hij [de] Mensenzoon is”* (Jh 5:22-23).

Voor dit oordeel zal Hij plaatsnemen op de grote, witte troon: *“11 En ik zag een grote, witte troon en Hem Die daarop zat, voor Wiens aangezicht de aarde en de hemel wegluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. 12 En ik zag de doden, de groten en de kleinen, voor de troon staan; en er werden boeken geopend. En een ander boek werd geopend, namelijk dat van het leven. En de doden werden geoordeeld volgens wat in de boeken geschreven was, naar hun werken. 13 En de zee gaf de doden die in haar waren, en de dood en de hades gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder naar zijn werken. 14 En de dood en de hades werden geworpen in de poel van vuur. Dit is de tweede dood: de poel van vuur. 15 En als iemand niet geschreven gevonden werd in het boek van het leven, werd hij geworpen in de poel van vuur”* (Op 20:11-15).

Met *“de groten en de kleinen”* die in vers 12 worden genoemd, worden geen grote en kleine mensen bedoeld, maar gaat het om de omvang van de misdaden die ze hebben gepleegd. Daar zijn de massamoordenaars, maar ook de kruimeldieven. Daar zijn de brallende politici die grote woorden hebben gesproken, maar ook de onopvallende huisvader die braaf voor zijn gezin heeft gezorgd. Ze hebben één ding gemeen: ze hebben zichzelf nooit als zondaars in Gods licht veroordeeld en zijn allemaal in hun zonden gestorven. In welke mate ze ook zondaar zijn geweest, het oordeel zal terecht zijn.

Zij zijn voor eeuwig buiten het geluk van de hemel: *“Buiten zijn de honden, de tovenaars, de hoereerders, de moordenaars, de afgodendienaars en ieder, die [de] leugen liefheeft en doet”* (Op 22:15). Met het oog daarop klinkt daarna nog een laatste uitnodiging voor ieder die dorst heeft. Het is een uitnodiging om van het levenswater te nemen en wel gratis: *“En laat hij die dorst heeft, komen; laat hij die wil, [het] levenswater nemen om niet”* (Op 22:17c; vgl. Js 55:1). Dit water ziet op de verkwikking die de Heer Jezus door Zijn Geest wil geven aan ieder mens die moe is van het leven in de zonde (Jh 4:10-15).

Het is nog niet te laat om de onherroepelijke confrontatie met de Rechter op de grote, witte troon te ontlopen. Het aanbod van genade gaat nog steeds uit naar ieder mens om zich door Christus te laten verzoenen met God: *“Wij zijn dan gezanten voor Christus, terwijl God als [het ware] door ons maant. Wij bidden voor Christus: Laat u met God verzoenen. Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons [tot] zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem”* (2Ko 5:20-21).

Wie dit aanbod nog niet heeft aangenomen, wordt dringend aangeraden dat nu te doen!

*“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft”* (Jh 3:16).



## Andere publicaties

Wil je meer weten over dit onderwerp?

Download gratis:

1. 'Seksualiteit, een gave van God' deel 1  
Is seksualiteit vóór en buiten het huwelijk geoorloofd?  
<https://www.oudesporen.nl/artikelen.php?id=1019>
2. 'Seksualiteit, een gave van God' deel 2  
Hoe ga je als man en vrouw in je huwelijk om met seksualiteit?  
<https://www.oudesporen.nl/artikelen.php?id=1020>
3. Die Twee = M + V  
<https://www.oudesporen.nl/artikelen.php?id=1423>

Wil je groeien in je geloof?

Ga naar [www.kingcomments.com](http://www.kingcomments.com). Daar vind je commentaren van alle bijbelboeken. Je kunt ze eenvoudig en snel benaderen. Je kunt hier alle aangehaalde bijbelteksten en het commentaar erover opzoeken en in hun verband lezen. De commentaren kunnen worden gelezen op elk beeldscherm, van pc tot smartphone. Meer info staat onder 'Informatie' op de homepage van de site. Het is raadzaam die eerst te lezen.

Je kunt ook naar [www.oudesporen.nl](http://www.oudesporen.nl) gaan. Daarop staan, naast vele andere goede artikelen, onder het menu 'Artikelen' en het submenu 'Auteurs -> Ger de Koning' de volgende commentaren en publicaties:

- De serie 'Toegelicht en toegepast', een commentaarreeks van de bijbelboeken van het Oude Testament.
- De 'Zie-serie', een commentaarreeks van de vier Evangelien en Handelingen.
- De 'Rotsvast-serie', een commentaarreeks met een verklaring van de nieuwtestamentische bijbelboeken vanaf de brief aan de Romeinen tot en met Openbaring. Deze serie heeft tot doel hen die jong zijn in het geloof te helpen bij het lezen en leren begrijpen van Gods Woord.
- Publicaties over diverse onderwerpen.

Alle commentaren en publicaties op deze site zijn vrij te downloaden als pdf-bestand en als e-book.

Van diverse Nederlandse publicaties zijn vertalingen in andere talen beschikbaar.

Als er een ISBN wordt vermeld, is het boek ook als paperback te bestellen. Dat kan door op het betreffende ISBN te klikken. Voor een Nederlandse publicatie verschijnt de site [www.uitgeverijdaniel.nl](http://www.uitgeverijdaniel.nl). Deze publicatie kan ook via de christelijke boekhandel worden besteld. Voor een in het Duits vertaalde publicatie met een ISBN verschijnt de site [www.daniel-verlag.de](http://www.daniel-verlag.de).